

Anul X Nr.97 Tiraj 1 1 februarie 2011– 1 martie 2011

Si lumina lumineaza in intuneric si intunericul nu a cuprins-o. Nu era el Lumina, ci ca sa marturiseasca despre Lumina, ca toti sa creada prin el. (In. 1, 5-8). Pentru aceasta va scriu acestea, nefiind de fata, ca atunci, cand voi fi de fata, sa nu lucrez cu asprime, dupa puterea pe care mi-a dat-o Domnul spre zidire, iar nu spre daramare (II Cor. 13, 10).

O RAZA DE LUMINA

REVISTA DE CULTURA SI SPIRITUALITATE

Nº ACEST NRIMAR:

VANATORUL DE HIMENRE

CLASIFICAREA TEORIILOR

ISTORIE SI CIVILIZATIE

MARI DOMNITORI AI MOLDOVEI

SPIRITUALITATE

PARCURI NATIONALE

Pr. Prof. Hritac Gheorghe from our mailing list, pleas [click here](#) ISSN-L 1454-5101; ISSN 2069-2692

Questions or comments ? E-mail us at ghita_karina@hotmail.com ISBN 978-606-576-658-7

VANATORUL DE HIMERE

... Continuare din numărul trecut ...

Multă vreme am crezut că ar trebui să mă tem de oameni care îți vor răul, de prieteni care pot trăda, de sentimente care pot provoca durere, de gesturi tandre care pot părea ridicole... Nu eram pregătit să pricep că indiferența poate fi mult mai traumatizantă și demoralizantă decât toate acestea. "Să nu-ți fie teamă de dușmanul tău; cel mai rău lucru pe care ți-l poate face este să te ucidă. Să nu te temi nici de prietenul tău; cel mai rău lucru pe care ți-l poate face este să te trădeze.

Teme-te însă de indiferență. Căci prin tăcerea ei, prin consimțământul ei tacit, te ucide și te tradează în același timp" (N. Mihalkov). Ne doare indiferența celorlalți față de noi, mai ales atunci când vorbim de persoane apropiate. Dar atunci când indiferența apare într-o relație de iubire? "Nu în puține cazuri, femeia și bărbatul nu știu să se despartă la vreme. Așteaptă să dispară tot ce i-a apropiat și legat, până ajung să le fie silă de ei. În loc să transforme despărțirea însăși în ceva deosebit, de care să își aducă aminte cu duioșie mai târziu, târâsc un rest de dragoste ca un hoit care miroase urât" Care este momentul când cei doi ar trebui să conștientizeze că ar trebui să se despartă? Aș zice că atunci când indiferența se strecoară subtil între ei, când ajung să se privească în gol unul pe altul, fără să mai vadă strălucirea din ochi care i-a apropiat și se complac în această stare. Nici măcar nu mai vor să lupte pentru a schimba ceva, doar așteaptă, fără să mai știe nici ei ce anume. "Așteptarea ne dă iluzia că facem ceva așteptând, când, de fapt, nu facem altceva decât să murim suportabil, puțin câte puțin". Indiferența celorlalți sau indiferența în iubire, ne pot duce într-o stare în care ajungem să devenim indiferenți și față de noi înșine. Și, din păcate, nu este vorba de acea indiferență care să se

confunde cu iubirea Christică și să implice sacrificiul personal pentru binele altora. Preferăm să ne pierdem mai degraba într-o stare de amorțeală, de nepăsare, să ne autovictimizăm și să ne înnegrim sufletul căutându-ne motive și scuze în reacțiile sau "nedreptățile" celor din jur.

Devenim indiferenți față de ceea ce facem, indiferenți față de dorințele și visele noastre, indiferenți față de destinul nostru. Nu vom face decât să intrăm într-un cerc vicios, să reluăm un ciclu traumatizant, pentru că **"fără dragoste suntem orfani de toate, fără pasiune suntem ca o moara de vânt spânzurată în vid!"**.

"Nimic durabil nu se poate întemeia pe indiferență". Stă în puterea noastră să vrem să ieșim din starea apatie și de aplatizare afectivă, să ne regăsim bucuria pentru lucrurile mărunte din jurul nostru și pasiunea care ar trebui să fie motorul oricărei activități pe care o întreprindem.

"Dacă destinul nu depinde de tine, de tine depinde ce faci cu ceea ce îți dă destinul". Unii oameni sunt indiferenți pentru ca asta vor. Alții sunt indiferenți fără să-și dea seama. Alții...din

pura obisnuinta, pentru ca într-un fel, indiferența îi salvează de suferință și de posibile probleme. Pe mine indiferența persoanelor din jur m-a ranit. Mi-a provocat o rană care nu s-a vindecat deloc până acum. E mascată doar. Acum, la primul semn de indiferență, rana mă doare mai tare decât orice...și imi provoacă în același timp și dureri fizice. Probabil psihicul meu transmite starea de rău în tot corpul și din cauza asta, atunci când sunt trist sau dezamăgit, simt dureri puternice de stomac. Eu nu ofer indiferență. Deși poate nu se observă, sunt destul de atent cu oricine are nevoie de mine. Nu mă fereșc să-mi exprim sentimentele, să arăt că imi pasa...nu vreau să fiu indiferent doar pentru că, pentru unii e "cool" să fii așa. De ce să nu arăți că îți pasa? E ceva rău în asta? Pierzi bani sau orice lucru material? Poate doar puțin timp, dar și asta îl pierzi cu folos, sigur ai ceva de învățat în timpul asta. Desigur, sunt persoane care nu merita da la acorzi un gram de atenție. Cel puțin, așa se poate spune la prima vedere. Insa, nu se știe niciodată ce se ascunde după aparente. Poate judecam greșit, poate, totuși, nu merita...insa...ce pierdem dacă încercăm să fim mai atenți cu cei din jurul nostru? Majoritatea oamenilor se mulțumesc cu o falsă imagine asupra propriei persoane,

... Continuare în numărul viitor ...

Pr.prof. Hritac Gheorghe

DUMINICA ÎNFRICOȘATOAREI JUDECĂȚII

Pentru că noi toți trebuie să ne înfățișăm înaintea Judecății lui Hristos, ca să ia fiecare după cele ce a făcut prin trup, ori bine, ori rău (II Corinteni 5, 10).

Astăzi am auzit toți cei de față cuvintele Mântuitorului nostru Iisus Hristos despre venirea Sa la prea Înfricoșata Judecată de apoi. Să știți că nici un lucru de la întemeierea lumii și pînă la sfîrșitul veacurilor nu este mai înfricoșat ca venirea Domnului la Judecata de apoi. Nici îngerii nu pot să ne spună cu deamănuntul despre acea preaînfricoșată venire a Domnului, cînd va judeca toate neamurile pămîntului de la Adam și pînă la sfîrșitul lumii. Noi, fiind prea neputincioși și nepricepuți, nu vom putea vorbi despre acea negrăită spaimă și înfricoșătoare venire a Domnului. Dar din cele ce am auzit astăzi în Sfînta Evanghelie și din cele ce arată dumnezeiasca Scriptură, precum și din învățăturile Sfinților Părinți despre Judecata zilei celei mari, vom însemna aici cîteva învățături după a noastră slabă pricepere despre venirea Domnului la Judecata de apoi. Și vom arăta mai întîi cu mărturii din Sfînta Scriptură, în ce chip va veni Domnul și care vor fi primele semne ale venirii Lui. Primele semne care vor vesti venirea Domnului la Judecată vor fi trîmbițele cele cerești. Acest adevăr ni-l arată Mîntuitorul, zicînd: *Și va trimite pe îngerii Săi, cu sunet mare de trîmbiță* (Matei 24, 31). De aceea și Sfîntul Prooroc Sofonie a numit ziua Judecății de apoi "ziua trîmbiței și a strigării" (Sofonie 1, 16). Marele Apostol Pavel, despre învierea morților și glasul trîmbiței cerești, zice: *Deodată, într-o clipeală de ochi, la trîmbița cea de apoi; căci trîmbița va suna și morții vor învia nestrîcacioși*. Și în alt loc, arătînd că trîmbițele vor însoți pe Domnul la Judecată, zice că: *Însuși Domnul,*

întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trîmbița lui Dumnezeu, se va pogori din cer (I Corinteni 15, 52-53; I Tesaloniceni 4, 16). Sfîntul Ierarh Grigorie Teologul, arătînd tăria glasului și puterea acelor trîmbițe care vor anunța venirea Domnului, zice: "Înfricoșat este glasul trîmbițelor, la care se supun stihiiile, care despică pietrele, care vor deschide mormintele, care vor descoperi cele mai dedesubt, care vor zdrobi și vor sfărîma porți de aramă și vor dezlega și vor risipi legăturile morții". Al doilea semn, care se va arăta după sunarea cea cu mare strigare a trîmbițelor, va fi învierea morților. Dar oare, frații mei, în ce fel vor fi trupurile dreptilor și ale păcătoșilor la învierea cea de apoi? Oare vor învia așa cum le punem noi în sicrie și în morminte? Nu, căci mare deosebire vor avea trupurile oamenilor la învierea cea de apoi de trupurile de acum. Trupurile dreptilor, în vremea Judecății de apoi, vor fi împodobite cu patru daruri alese: cu darul strălucirii, al ușurimii, al subțirătății și al nepătimirii. Deci fiecare trup al celor drepti, cu nemăsurată rază ca soarele va străluci, după cum și Însuși Stăpînul și Mîntuitorul nostru Iisus Hristos a zis: *Atunci dreptii vor străluci ca soarele întru Împărăția Tatălui lor* (Matei 13, 43). Prea minunată va fi atunci acea ușurime și lesne mișcare a trupurilor dreptilor încît să poată umbla în fiecare parte a lumii după voia lor, fiindcă nici o întîrziere nu le va pricinui lor greutatea. Aceasta o arată și înțeleptul Solomon care zice: *Ca niște scînteie care se lasă pe miriște așa vor fi* (Înțelepciunea lui Solomon 3, 7) căci scînteile cînd sunt purtate de vînt, pretutindeni cu mare ușurință se răspîndesc. Trupurile dreptilor vor avea și subțirătate, încît cu toată lesnirea să poată trece prin celelalte materii. Așa a trecut trupul Stăpînului nostru Iisus Hristos după înviere, prin acea piatră mare care zăcea deasupra mormîntului, fără a rupe pecețile și a intrat prin ușile încuiate în casa în care erau ucenicii adunați de frica iudeilor, ca un duh preasubțire care nici în ziduri nu se ține, nici în uși nu se împiedică. Despre aceste patru daruri ale trupurilor înviate, Sfîntul Apostol Pavel zice: *Se seamănă întru stricăciune, înviază întru nestricăciune* (I Corinteni 15, 42). Iată darul nepătimirii. *Se seamănă întru necinste, înviază întru slavă*. Iată darul strălucirii. Amin!

pr.prof. Hritac Gheorghe

PSIHOLOGIA PERSONALITĂȚII

... Continuare din numărul trecut

Laboratorul constituie mediul cel mai adecvat pentru desfășurarea unor astfel de cercetări deoarece doar aici este posibil controlul riguros al variabilelor. Cercetarea clinică și cea experimentală se diferențiază sub diferite aspecte. În timp ce clinicienii fac observații asupra unor situații cât mai apropiate de viața reală, de mediul natural al subiectului, lasă evenimentele să se desfășoare de la sine și studiază un număr restrâns de indivizi, cercetarea experimentală de laborator presupune controlul strict al variabilelor și permite studiul sistematic a mai multor subiecți simultan.

3. Chestionarele de personalitate și studiile de corelație

Chestionarele de personalitate și testele sunt folosite ori de câte ori studiul intensiv al indivizilor nu este posibil sau dezirabil și bineînțeles atunci când nu avem posibilitatea de a aplica demersul experimental. Marele avantaj al testelor și chestionarelor de personalitate este acela că permit obținerea unei mari cantități de informație de la mai mulți subiecți în același timp. Deși nici un individ nu poate fi studiat la fel de analitic precum permite studiul de caz, investigatorul are în schimb posibilitatea de a studia o serie de caracteristici ale personalității în relație cu indivizi diferiți. De asemenea, cu toate că investigatorul nu poate avea controlul asupra tuturor variabilelor implicate precum în metoda experimentală, această modalitate creează oportunitatea studierii variabilelor care sunt greu de reprodus în laborator. Utilizarea testelor și chestionarelor de personalitate a fost asociată cu preocuparea privitoare la diferențele dintre indivizi. De exemplu, există interes în

ceea ce privesc diferențele individuale în anxietate, dominantă. De asemenea, există preocupări spre a verifica dacă indivizii care diferă sub aspectul unei caracteristici de personalitate diferă și sub aspectul unei alte caracteristici. De exemplu, indivizii care sunt foarte anxioși sunt ei și mai puțin creativi? Sau sunt ei mai inhibați în comportamentul interpersonal decât subiecții nonanxioși? Cercetările de acest tip sunt cunoscute sub denumirea de **studii de corelație**. Prin metoda corelației, cercetătorul caută identificarea unei covariante între două sau mai multe variabile care nu pot fi supuse unei manipulări sau control experimental. Este mult mai probabilă stabilirea unei asociații sau a unei corelații între diferite caracteristici ale personalității decât a unei relații cauză-efect. Datorită accentului pus pe diferențele individuale și studiul concomitent a mai multor variabile, chestionarele și studiile de corelație au câștigat o largă popularitate.

Teoria social cognitivă a personalității

1. Caracteristici generale

Din perspectiva învățării social-cognitive orice încercare de a descrie comportamentul uman fără a acorda atenția cuvenită proceselor mentale nu poate oferi un model adecvat în explicarea personalității. Behaviorismul neluând în considerare variabilele cognitive risca să neglijeze tocmai dimensiunea umană a individului. A studia, spre exemplu, doar aspectele fiziologice ale emoției omitând aspectele cognitive (toate acele gânduri ce preced și determină emoția), nu poate conduce la o deplină înțelegerea a personalității umane. Teoria social-cognitivă pune accent pe originile sociale ale comportamentului și pe importanța proceselor cognitive în toate aspectele funcționării umane: motivație, emoție și acțiune. Paradigma își are originile în teoriile învățării, motiv pentru care inițial a fost denumită teoria învățării sociale. Teoreticienii acestei orientări încearcă să depășească diviziunea clasică asupra persoanei în care perspectiva behavioristă este contrapusă celei umaniste. Teoria social cognitivă are câteva caracteristici care o particularizează în raport cu celelalte abordări.

....Continuare în pag.5. ...

... Continuare din pag. 4...

În cadrul comunității academice perspectiva social-cognitivă este probabil cea mai populară și se pare că ea castigă serios teren și în rândurile clinicienilor.

Teoria este reflectată cel mai evident în opera a doi psihologi: **Albert Bandura și Walter Mischel.**

2. Reprezentanți

Albert Bandura (1925 -)

Bandura fost preocupat inițial de aplicatiile teoriei învățării la fenomenele clinice. Preocupare lui era de a conceptualiza fenomenele clinice într-un mod care să permită testarea lor experimentală. Ulterior a studiat procesele interactive în psihoterapie și pattern-urile familiale care determină agresivitatea la copii. Studiile privind determinanțele familiale ale agresivității au stat în spatele tezelor sale privind rolul central al **modelării** (învățarea prin observarea altora) în dezvoltarea personalității. Aceste studii s-au concretizat în două lucrări: „Agresiunea în adolescență” (1959) și „învățarea socială și dezvoltarea personalității” (1963). În lucrarea intitulată „Bazele sociale ale gândirii și acțiunii” (1986) Bandura a încercat să clarifice aspecte ale capacităților umane aflate în relație cu dezvoltarea personalității. Cele mai recente lucrări ale sale se concentrează asupra motivației umane și a implicațiilor autoeficacității (competenței personale) asupra sentimentului de confort fizic și psihic (well-being).

Walter Mischel (1930 -)

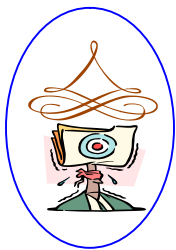
S-a născut la Viena dar familia sa a emigrat în Statele Unite în anul 1939. A lucrat inițial ca asistent social cu delincvenții juvenili, experiența care prezintă un interes particular din cel puțin două motive: în primul rând, această activitate este relaționată cu preocupările de

durată al lui Mischel privind mecanismele psihologice care susțin amânarea gratificării și autocontrolul, și în al doilea rând pentru că există o asemanare cu activitatea lui Bandura, prin aceea că ambii au lucrat la începuturile activității lor clinice cu adolescenți agresivi. Pe parcursul studiilor postuniversitare la Ohio State University a fost influențat de George Kelly și Julian Rotter, mai ales de contribuțiile lor în ceea ce privește accentul pe individ ca actor și constructor al realității sociale, aflat în interacțiune permanentă cu vicisitudinile mediului și încercând să confere vietii coerentă în ciuda tuturor inconsistențelor.

3. Concepția asupra persoanei

Atât Bandura cât și Mischel au recunoscut relația reciprocă și iterativă dintre concepția asupra persoanei, programul de cercetare și teoria asupra personalității. Teoria social-cognitivă curentă pune accent pe o concepție conform căreia persoana este activă și își utilizează procesele cognitive pentru a-și reprezenta evenimente, pentru a anticipa viitorul, pentru a alege între mai multe alternative de acțiune și pentru a comunica cu alții. Sunt respinse concepții alternative asupra persoanei, care consideră individul ca fiind o victimă pasivă a impulsurilor inconștiente și a trecutului sau un respondent pasiv la evenimentele mediului. Teoriile personalității care accentuează importanța factorilor interni până la excluderea rolului mediului sunt respinse datorită faptului că ele trec cu vederea responsivitatea individuală la diferitele situații. În același timp sunt excluse teoriile care accentuează rolul factorilor externi până la excluderea factorilor interni, datorită neputinței lor de a lua în considerare rolul funcțiilor cognitive în comportament. Respingând atât concepția că indivizii sunt exclusiv conduși de forțe interne, cât și cea conform căreia ei sunt antrenati de stimuli din mediu, teoria social-cognitivă sugerează că un comportament poate fi explicat în termenii unei interacțiuni între persoană și mediu, un proces pe care Bandura l-a denumit **determinism reciproc**. Indivizii sunt influențați de forțele din mediu, dar în același timp ei au libertatea de a alege cum să se comporte.

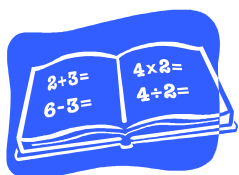
... Continuare în numărul viitor. ...

APLICAREA TEORIEI INTELIGENTELOR MULTIPLE IN PROCESUL INSTRUCTIV EDUCATIV (partea aIII-a)....

... Continuare din numărul trecut...

Astfel, în cadrul orei de matematică am identificat, aplicativ exersând următoarele (Recapitularea operațiilor matematice în concentrul 0 – 10 000); În ce privește **inteligenta verbal - lingvistică**, se cere elevilor să rezolve și să conștientizeze problema conform anexei următoare.

Ești isteț, mai ai un pas până la nota 10!
SUCCES!

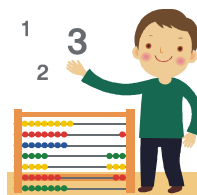
Din produsul numerelor 1594 și 5, scade câtul numerelor 8244 și 4, apoi adună rezultatul obținut cu 4091. Scrie rezultatul obținut cu litere.

Dacă ai calculat corect, vei primi nota obținută tăind ultimele 3 zerouri din rezultat.

Inteligenta logico - matematică se cere elevilor să scrie problema expusă sub forma unui singur exercițiu matematic.

Inteligenta spațial - vizuală se cere elevilor să rezolve următoarea fișă de lucru.

Fișă de lucru

De câte ori găsești combinația 321 în grila de mai jos? (Numai de la stânga la dreapta sau de sus în jos)

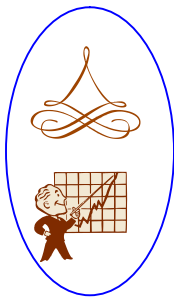
2	1	3	2	3	3	1	3	2	1	3
2	2	2	1	2	2	3	1	3	2	1
3	3	1	3	2	1	2	3	2	1	3
2	2	3	2	2	1	3	2	1	2	3
1	3	2	1	1	3	2	1	2	3	1
3	2	1	2	3	1	1	2	1	3	2

Deori de la stânga la dreapta.

De.....ori de sus în jos.

Inteligenta muzical ritmică; într-o ambianță muzicală adecvată elevii rezolvă problema din anexa 1.

... Continuare in pag.7. ...

... Continuare din pag.6.

Anexa 1

Ana, Nina și Irina,
Magdalena și Adina,
Văzând ca nu prea sunt nori,
Au mers să culeagă flori.
Fiecare a cules
Câte zece apoi au mers
De-au dus florile acasă
Și le-au așezat pe masă.
Mama mult s-a bucurat,
Apoi șapte flori a luat
Să le dea unei vecine
Cu care se-mpacă bine.
Și-n vază le-a așezat.
Câte sunt voi ați aflat?

Inteligența corporal – kinestezică.

Elevii realizează un joc de mimă folosindu-se de textul din anexa 1.

Inteligența naturalistă. Copiii apreciază și decid ambiental forme și unități de mărime prin evaluare după natură (ex. spațiul în care învață).

Inteligența interpersonală. Elevii vor lucra în echipe stimulându-se rezultatul în funcție de prestația celorlalți, acest lucru inducând concomitent spiritul de întrecere și înțelegere.

Inteligența intrapersonală. La sfârșitul orei elevii se autoevaluează prin figura care cred ei că-i reprezintă, conform anexei 2.

Sfârșit

Prof. Florea Lăcrămioara

CENTRUL ȘCOLAR PENTRU

EDUCAȚIE INCLUZIVĂ ALBA IULIA

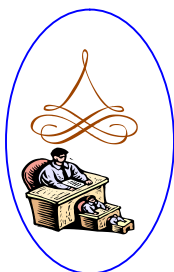
PERSONALITATI ISTORICE

GUSTAV AL III-LEA, REGELE SUEDEI (1746 - 1792)

PE 16 MARTIE 1792, un fastuos bal mascat era programat în saloanele operei regale din Stockholm. Edificiul operei, care se afla și astăzi în centrul capitalei suedeze, fata în fata cu palatul regal, fusese construit după planurile arhitectului suedez Carl Frederick Adelcranz și inaugurat cu zece ani înainte, după vointa regelui Gustav III. Aceasta nu era însă singurul **teatru** de opera pe care îl construise Gustav III, pentru că el amenajase de asemenea salile din castelele dela Gripsholm și Drottningholm, monumente artistice care ne-au parvenit intacte și care sunt astăzi două marturii inegalate ale tehnicii teatrale din secolul XVIII. Gustav III, pasionat om de artă, visa să creeze un stil al operei suedeze pe care o considera ca cel mai potrivit vector în vederea valorizării marelui istoric național. El însuși scria piese de **teatru**, alegând ca eroi pe predecesorii săi, Gustav Vasa, liberatorul Suediei, și Gustav II Adolf marele rege conciliator. Era de altfel, rolul pe care Gustav III visa să-l joace, un fel de Henric al IV-lea așa cum fusese prezentat de Voltaire, și imaginea pe care dorea să o lase în istorie. Numai că, în **practica**, aceasta cursa nestăvilită spre marele l-a făcut să provoace războaie cu putericiile săi vecini, **Rusia** și **Danemarca**, dela care spera să recupereze noi teritorii, precum Carelia și Viborg sau **Norvegia**. Ceea ce nu l-a împiedicat în cei 22 ani de domnie să lege și să dezlege alianțe cu marile puteri europene, chiar și cu cele carora, mai devreme sau mai târziu urma să le declare război. Toate aceste activități politice, ca și autoritarismul cu care domnea peste nobilimea suedeză,

... Continuare în numărul viitor. ...

LEGENDA PAMANTULUI

Inainte dragii mei,
Cat vedeai cu ochii
Era apa, numai apa
De mergeai mereu cu barca.

Intr-o zi, Domnul cel Sfant
Cand pe broasca a vazut
El, asa o sfatui:
-Broasca, iute tu inoata
Si-mi adu raspuns degraba:
Ce este-n adancul apei?

Broasca-ndata sa-nchinat
Si in apa a intrat.
N-a durat prea mult, copii,
Caci broscuta si sosi
In gura pamant avea
Si pe noi ne bucura.

Atunci, Domnul Sfant vorbi:
-Apelor, suratelor,
Dati-va voi la oparte,
De pamant sa avem parte.
Apele au ascultat
Si pamant ne-a aratat.

Iar noi, toti ne bucuram,
Caci Pamantul il calcam.

*Prof. LILIANA ALBU,
GRADINITA NR.9, HUSI*

PARCURI NATIONALE

Delta Dunării

Istoric

I.Asezare, intindere

Dunarea, izvorand din Germania, adunand afluentii din zece tari si traversand patru capitale, dupa un traseu de 2860 Km, formeaza la varsarea sa in Marea Neagra o delta.

Raportata la Romania, Delta Dunarii este situata in SE tarii, avand forma lirma literei grecesti "A" (delta) si fiind limitata la SV de pod. Dobrogei, la N trece peste granita cu Ucraina, iar la E cu Marea Neagra. Delta Dunarii este traversata de paralela de 45° lat N si de meridianul de 29° long. E

Suprafata sa, impreuna cu complexul lagunar Rasim-Sinoe este de 5050 Km, din care 732 Km apartin Ucrainei. Delta propriu-zisa are o suprafata de 2540 Km, suprafata ce creste anual cu 40m, datorita celor 67 milioane tone de aluviuni depuse de catre fluviu.

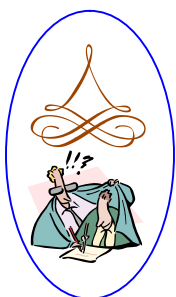

II. Geneza, evolutie, prezent si viitor

Formarea Deltei, a inceput in cuaternar in glaciata vurniana avand doua faze distincte:

- o faza continentală cauzata de regresia mării cand tarmul era mult retras si bratele Dunarii au lasat canioane vizibile in actuala platforma continentală
- o faza de golf care a urmat unei transgresii. Ipoteza limanica emisa de Grigore Antipa si continuata de V. P. Zencovici, admite prezenta unui golf, barat de catre cuspentele marine prin grinduri transversale si transformat in liman. Dunarea a adunat acest spatiu, in conditiile unei mări reduse de ~70 cm. Calmarea continua a dus la actualul aspect.

... Continuare in pag.9.

... Continuare din pag.8. ...

"Locul unde se plamadeste un nou uscat"

Privita de pe Dealurile Tulcei, Delta Dunarii apare ca o intindere de verdeata strabatuta de suvite argintii. Delta Dunarii este o campie in formare, cu altitudine medie de 50 cm, alcatuita din: relief pozitiv (grinduri, ostroave si) si relief negative: bratele Dunarii, canalele, garlele, mlastinile, baltile si lacurile.

Uscatul deltaic reprezinta 13% din suprafata si este reprezentat prin:

- grinduri fluviale, care insotesc bratele Dunarii si sunt orientate pe directia vest-est, avand altitudini de 0,5-5m
- grinduri maritime orientate pe directia nord-sud, remarcabila fiind Letea cu altitudinea de 124m - altitudine maxima pentru delta, Caraorman, Saraturile, Ivancea, Dranov, etc.
- grinduri continentale ce reprezinta resturi din uscatul predeltaic: Chilia si Stipoc.

Cantitatea de aluviuni adusa anual de catre Dunare, la care se adauga resturile organismelor moarte, praful eolian, etc., vor face ca procentul uscatului sa creasca, in detrimentul reliefului negative.

III. Atestari istorico-geografice

Prima stire istorica despre Delta Dunarii ne-a lasat-o grecul Herodot, "parintele istoriei" care descrie intrarea flotei persane a lui Darius prin

Delta, dupa ce poposise la Histria (515-513 iHr), Polibiu (sec. al III-lea - al II-lea iHr) descrie un spatiu cu bancuri de nisip intre care se aflau brate cu apa, Straba (sec.I iHr) indica sapte brate intre care se aflau insule, idee reluata si de Pliniu cel Batran, Ptolemeu, etc. Marturii ale locuirii zonei exista din sec.I iHr- al II-lea dHr.

In sec. XV, Tara Romaneasca si Moldova pierd gurile Dunarii ca si Dobrogea, acestea fiind cucerite de Imperiul turcesc si astfel pana la jumatarea sec. al XIX-lea, Delta era o "terra incognito". Studii detaliate despre Delta au fost prezentate de catre geografii George Vaslan, Constantin Bratescu, naturalistul Grigore Antipa, etc.

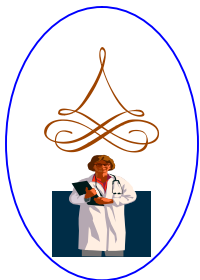
Clima

Delta Dunarii se încadrează în spatiul cu climat temperat semiarid specific stepelor pontice. Spatiile acvatice plane si foarte întinse, acoperite în diferite grade cu vegetatie, întrerupte de insulele nisipoase ale câmpurile marine, alcatuiesc o suprafata activa specifica deltei si lagunelor adiacente, cu totul diferita de cea a stepelor pontice.

Aceasta suprafata activa reactioneaza fata de radiatia totala receptionata si de circulatia generala a atmosferei rezultând un mozaic de microclimate. Radiatia totala variaza între un minim de 3,5 Kcal/cmp înregistrat în lunile de iarna si un maxim de 17 Kcal./cmp, in luna iulie.

... Continuare in numarul viitor. ...

.... Continuare din numărul trecut

Dracila(Berberis vulgaris)

Dracila este un agent de regularizare a activității gastro-intestinale fiind un bun laxativ și un diuretic eficient. Alte utilizări în terapii medicinale: în cazuri de hepatită, icter, gută, reumatism, varice, hemoroizi, scorbut. În prezent este tot mai acreditată ideea potrivit căreia un consum moderat și cvasipermanent de preparate de dracilă ar acționa în mod preventiv împotriva unor cancere.

Mesteacănul(Betula verrucosa)

Mesteacănul este un arbore înalt (până la 30 de metri), cu coaja albă, netedă, se poate desprinde în fâșii circulare. Frunzele lucioase și subțiri sunt romboidale sau triunghiulare, iar florile au formă de amenți (mâțișori). Mesteacănul înfloarește în lunile aprilie – mai. Importanță medicinală au mugurii, seva, coaja și mai ales frunzele tinere. Aria de utilizări medicinale ale mesteacănului este foarte largă. Una dintre cele mai eficiente utilizări ale infuziei de frunze de mesteacăn este în tratarea hipercolesterolemiei, în tratarea reumatismului

articular, a edemelor cardiace sau renale, a nefritei cronice și a gutei. De remarcat și acțiunea benefică a infuziei în bolile de inimă, în tratarea hipertensiunii arteriale. Totodată cunoscătorii susțin că tratamentul cu decoct din frunze ajută ca depurative, ducând la înnoirea organismului, curățând sângele.

Seva de mesteacăn este indicată în tratamentul artrozelor, în eliminarea pietrelor de la rinichi, a acidului uric și ureei fiind un diuretic puternic. Mugurii de mesteacăn care se culeg în februarie - sunt recomandați, sub formă de decoct, în dizolvarea calculilor renali. Decoctul de muguri se folosește și în tratamentul reumatismului și a gutei. Gudronul, obținut prin distilarea scoarței de mesteacăn este un remediu în bolile de piele. Ceva mai nou, cu infuzia de frunze de mesteacăn se intervine și în rezolvarea uneia dintre problemele oamenilor din timpurile moderne - tratamentul și îngrijirea părului. De altfel, preparatele de mesteacăn sunt folosite și în aplicații cosmetice, în special în tratarea acneei, precum și în industria cosmetică.

Păducelul(Craetaegus onogyna)

Păducelul este un arbust rămuros, ghimpos, cu frunze mici și flori albe. Înfloarește în lunile aprilie-mai, iar fructele au culoare roșie. Culegătorii de plante medicinale culeg de la păducel florile, vârfurile cu frunze și flori, fructele și uneori coaja ramurilor tinere.

Material cules din:

Bujor Ovidiu, Popescu Octavian - *Fitoterapie tradițională și modernă*, Editura Fiat Lux, București, 2005;

Ghișa Petru, Deheleanu Iulica - *Natura și turismul*, Editura Fundației CDIMM Maramureș, Baia Mare, 2004 *Dicționarul plantelor de leac*, Editura Călin, București, 2008.

Prof. Drăguș Claudia

Șc. cu cls. I-VIII Satu lung, jud Maramureș

SEMNŢE COMEMORATIVE

MORMÂNTUL PRINCIESEI NATALIA DADIANI

INFORMATIA DIN CATALOG

Autor/Ctitor

Sculptori: Atelierul De Vechi

Datare

1903

Localizare

Municipiul Chişinău: Chişinău, Cimitirul Ortodox Central

Descriere succintă

Principesa Natalia Dadiani (1865-1903) a condus iniţial gimnaziul particular de fete în numele lui "B. Narodostavskaia" din Chişinău. Ulterior, această instituţie a fost transformată în gimnaziul de opt clase, subordonat Ministerului Învăţământului Public şi numit "Gimnaziul de fete nr. 2 din Chişinău" (după 1919 - Liceul de fete "Principesa N. Dadiani"). Actualmente, în clădirea acestui liceu (str. 31 August 1989, nr. 15) este situat Muzeul Naţional de Arte Plastice din Republica Moldova. Monumentul funerar a frunţei învăţământului basarabean - principesei Natalia Dadiani, - a fost executat

în marmură albă, cu textul incizat şi fotografia defunctei trasuse în piatră.

Tehnici de construcţie

Marmură albă, texte incizate şi aurite

Semnificaţie patrimonială

Naţională, Istorică

Stare de conservare

Satisfăcătoare

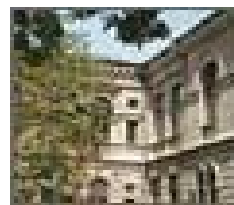
Inscripţii

Textul de pe monument este ortografiat în limba rusă: "Neutomimoi trujenite v dele jenskogo obrazovania, nezabvennoi kniaghine N. G. Dadiani ot soslujivtev i družei" ("Neobositei truditoare pe tărâmul învăţământului feminin, neuitatei principese N. G. Dadiani de la colaboratori şi prieteni")

Bibliografie

- Enciclopedia: "Femei din Moldova", Chişinău, 2000, Ed. "Museum", p. 92

MUZEUL NAŢIONAL DE ARTE PLASTIC

INFORMATIA DIN CATALOG

Autor/Ctitor

Arhitect: Bernardazzi Alexander
Ctitor: principesa Natalia Dadiani

Datare

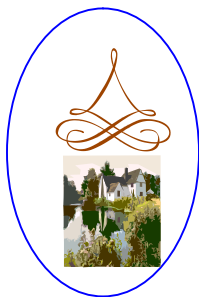
1901

Localizare

Municipiul Chişinău: Chişinău, str. 31 August 1989 nr.115

Descriere succintă

Muzeul ocupă clădirea fostului gimnaziu pentru fete, fondat de principesa Natalia Dadiani. Destinat pentru instruirea fetelor din familiile nobile.

SUPERSTITIILE,

Incerci in fiecare dimineata sa pasesti cu dreptul cand iesi din casa? Refuzi sa te intorci din drum chiar daca ai uitat ceva important? Nu e nimic rau in a avea cateva "reguli" pe care sa le respecti, dar cel mai rau e sa crezi in consecintele de orice natura. A accepta superstitiile este echivalent cu a accepta orice mijloc de a cunoaste viitorul: de la tarot pana la ghicitul in cafea. Nu exista mijloace de a cunoaste sau de a schimba viitorul, dar il poti controla, acesta fiind urmare directa a actiunilor tale din prezent. Nu exista conexiuni intre ceea ce ti se intampla tie personal si celelalte lucruri: nu vei avea ghinion daca intalnesti un preot, daca iti taie calea o pisica neagra sau daca te intorci din drum. In schimb, exista coincidente mai mult sau mai putin fericite.

Exista o explicatie

Chiar daca superstitiile sunt ilogice, credinta in ele este explicabila. In momentul in care ai un esec incepi sa cauti vinovati. Si, cum de actiunile tale numai tu poti fi vinovata, in loc sa accepti situatia gasesti o explicatie in superstitii ("am lasat cutitul cu lama in sus" sau "mireasa pe care am vazut-o saptamana trecuta"). E mult mai simplu sa accepti ca ai fost concediata dupa ce, cu o zi inainte, ai dus gunoiul seara sau daca asta ti se intampla intr-o zi de marti. In felul acesta te-

ai absolvit de o vina care nu poate fi decat a ta. In cazul unei reusite nu vei spune niciodata ca trifoiul cu patru foi, cosarul sau femeia insarcinata au vreun merit. Marele merit iti apartine in totalitate! Teama de a-ti asuma vinovatia si teama de a nu ti se recunoaste meritele sunt principalele motive pentru care apelezi la superstitii. Sunt persoane la care se manifesta si teama de a nu crede, acesta venind tot dintr-o superstitie conform careia atunci cand nu crezi ti se vor intampla intocmai. Asadar, superstitiile nu iti altereaza sub nici un chip viitorul si nu ajuta cu nimic: sunt doar un amestec de frica si credinta in ceva ireal care, uneori, te influenteaza negativ. Daca mergi pe principiul ca ziua de marti si data de 13 iti vor aduce ghinion atunci, cu siguranta, vei avea neplaceri. Gandeste optimist si vei fenta toate superstitiile! Desigur, superstitiile le dispretuim si le combatem. Pentru ca ele nu au nimic de-a face cu credinta, care e legata de iubirea lui Dumnezeu (care e „bun si iubitor de oameni”) si a semenilor („Sa va iubiti unii pe altii precum Eu v-am iubit pe voi”). Din contra, superstitiile sunt legate de frica si de frici, si de imaginarul individual si popular pe care aceste frici il genereaza, foarte diferit de la un loc la altul. De exemplu: la romani „pisica neagra” e un fel de imagine populara a „celui rau” - in Egipt ea este admirata. Bestiarul (adica viziunea personificata asupra animalelor) variaza mult de la o regiune la alta, si aceasta dovedeste ca ne aflam in plin imaginar colectiv, si care trebuie tratat ca atare, oricat de puternic ar fi el intr-o anumita societate la un anumit moment. La fel, cele mai multe din superstitiile legate de morti sunt reziduuri ale vechilor credinta pagane de altadata, care au supravietuit pana azi sub aceasta forma (ca si in vrajitorie). Inca o data: aceste lucruri nu au, de cele mai multe ori, nimic de-a face cu credinta crestina! Deci aceste superstitii sunt intotdeauna de disprețuit. Ceea ce nu este de disprețuit niciodata, este omul! Pentru diferit motive (slaba credinta, nestiinta etc.) multi oameni „cred” unor superstitii. Iar noi nu trebuie sa-i disprețuim, ci sa-i ajutam, cu tact, sa inteleaga ca acele superstitii nu le folosesc la nimic. Uneori argumentele noastre nu sunt vorbele, ci faptele, actiunile sau atitudinile noastre detasate fata de aceste lucruri...

OAMENI CELEBRI

Gabriela Adameșteanu
(n. 2 aprilie 1942,
Târgu Ocna, județul Bacău)

Gabriela Adameșteanu (n. 2 aprilie 1942, Târgu Ocna, județul Bacău) este o scriitoare, jurnalistă și traducătoare română. A fost redactor-șef al revistei de analiză politică 22 și este în prezent redactor șef al suplimentului "Bucureștiul cultural" și membru marcant al Grupului pentru dialog social.

Biografie

Gabriela Adameșteanu este fiica lui Mircea Adameșteanu, profesor de istorie și a Elenei. A urmat cursurile liceale la Pitești (1956-1960) și ale Facultății de Limbă și Literatură Română a Universității din București (1960-1965). A fost redactor la editura *Enciclopedică*, devenită ulterior *Științifică și Enciclopedică* și apoi la editura *Cartea Românească*. După Revoluția din 1989, a fost redactor-șef la revista 22. S-a implicat în zona jurnalismului cultural și politic, chiar dacă acest patos civic i-a afectat cariera de scriitoare, având mai puțin timp la dispoziție pentru a se consacra scrisului. În ultimii ani a avut o revenire spectaculoasă în lumea literară.

Nuvele

- *Dăruiește-ți o zi de vacanță* (nuvele, 1979)
- *Vară-primăvară*, nuvele (1989)

Romane

- *Drumul egal al fiecărei zile* (1975), ediția a cincea (2008)
- *Dimineață pierdută* (1983), ediția a patra (2003)
- *Întâlnirea* (2003), ediția a doua (2007)
- *Provizorat* (2010)

Eseuri

- *Obsesia politiciii* (interviuri, 1995)
- *Cele două Români* (publicistică, 2000)

Traduceri

A tradus: Guy de Maupassant, *Pierre și Jean* (1978) și Hector Bianciotti, *Fără îndurarea lui Christos*, 2001

Volume publicate în alte limbi

Dimineață pierdută:

- *Une matinée perdue*, Gallimard, Franța 2005
- *Kaotatud hommik*, Eesti Raamat, Estonia 1991
- *Boker avud*, Nymrod Books, Israel 2007
- *Balkani*, Bulgaria 2007

Întâlnirea:

- *Пресрецање*, Panorama, Bulgaria 2005
- *Palamart*, Ungaria 2007

Dăruiește-ți o zi de vacanță:

- *Подари себе день каникулы*, Raduga 1989

Drumul egal al fiecărei zile:

- *Balkani*, Bulgaria 2007
- *Gallimard*, Franța 2009

CITIRE

Biblioteca din munti si paduri
A scris-o geniul, fila cu fila,
Si nu noi oameni cu vorbele voastre tiparite
Sau invatate pederost
Va puteti lauda de-acolo
Va hraniti intelepciunea.

Inteleptul citeste din carte inainte
De a fi scrisa
Cand abia e copac sau suflet inverzit
Citeste din muguri, vanturi, pietre si nori
unde-i scris totul
si nu-i scris inca nimic.

El vede in oameni pana in sange
Acolo unde nimeni nu poate citi
Decat cei simpli, curati si puternici
Carora li-i scris asa pe destin:
Sa citeasca.

Si nimeni sa nu- creada vreodata.

Ioan Hantulescu,

vol. Anul cu sapte zile.

“O COMOARA PIERDUTA “

O “comoara” a fost pierduta. Cineva a ascuns-o si n-o va da inapoi decat aceuia ce se va dovedi istet si cu multe cunostinte. Asa ar putea fi anuntat acest joc-concurs. Organizarea jocului. Un anumit obiect este ascuns intr-un anumit loc (chiar in afara jocului unde se desfasoara concursul). Pentru a-l descoperi participantii vor trebui sa dezlege un numar de probleme, cuvinte incrucisate, ghicitori, etc., care se gasesc si ele ascunse in anumite locuri. Dezlegand una dintre

probleme, afli unde se gaseste urmatoarea iar ultima indica unde se gaseste “ comoara “. Primul care descopera si dezleaga toate problemele castiga “comoara”. Cei care vor pregati si organiza acest concurs vor tine seama de varsta elevilor.

Prof.ed. Mihaela Bortes, C.S.E.I Alba Iulia.

CITATE DESPRE PRIETENIE

Nu rupe firul unei prietenii, căci, chiar daca îl legi din nou, nodul rămâne.

Nimeni nu poate trăi fără prieteni, chiar dacă stăpânește toate bunurile lumii.

Prietenii mei nu sunt mulți, dar sunt nenumărați. Plăcerea adevărată este de a sta cu cineva la masă.

Ospitalitatea, curtoazia și prietenia sunt întâlniri ale omului în om.

Nimic, niciodată, nu va înlocui pe camaradul pierdut. Căci nu pot fi creați vechi camarazi. Un prieten este cineva care are aceeași dușmani ca și tine.

Îmi place să știu totul despre noii mei prieteni, dar nimic despre cei vechi.

Prietenia înseamnă a fi frate și soră, două suflete ce se ating fără să se confunde, doua degete ale aceleiași mâini.

Prietenia este închisoarea sufletului de bună voie în trup străin.

E mai rușinos să nu ai încredere într-un prieten decât să fii înșelat de el.

E bine sa te înduioșezi de nenorocirea prietenilor tai, dar mai bine este să le vii in ajutor.

Acordul felului de a gândi naște prietenia. –

Democritus

Frecventarea prietenilor să-ți fie ca o școală și convorbirea cu ei, învățătura. Fă-ti din prietenul tău un învățător și unește prin el foloasele instrucției cu plăcerea conversației. Baltasar

Gracian

Prietenia îndoieste bucuriile și înjumătățește necazurile. – **Francis Bacon**

Prietenia înseamnă un suflet în două trupuri. –

Aristotel

**PROF. ÎNV PRIMAR BUSTAN DELIA
ELENA**

... Continuare din numărul trecut. ...

VEȘTE – POVEȘTE

ZANA MUNTILOR,

de Petre Ispirescu

Acesta porunci la niște credincioși ai săi ca să aibă pregătit la îndemână câteva cazane cu smoală, să le fiarbă în ziua nunții și când va fi înde seară să aștearnă pe drum smoală. După ce puse la cale toate astea, se duse la nuntă. De cum începu hora, fata cea frumoasă și necunoscută veni ca din senin, și iară se prinse lângă dânsul. De astă dată era gătită și mai frumos, avea niște haine de la soare te puteai uita, dar la dânsa, ba. Juca feciorul de împărat și se uita la dânsa ca la un cireș copt. Și de astă dată o întrebă și ea îi tot răspunse cam în doi peri. Îi făgădui și acum că se va lăsa să o ducă acasă. Când fu înde seară la hora cea mai din urmă, pieri ca o măiastră de lângă dânsul. Nu se poate spune cât de mult se mâhni el; căzu la pat și zăcea, fără să-i poată ajuta cineva. Tată-său ar fi dat nu știu cât aceuia ce ar fi putut să-i tămăduiască copilul. Când iată credincioșii lui veniră cu un condur. Măiastra, dacă se nomoli în smoală, mai bine lăsă condurul acolo decât să întârzie. Atunci [feciorul] împăratul[ui] trimise pe credincioșii lui să umble din casă în casă, și să puie pe toate femeile să se încalțe cu acel condur, și la care s-o potrive, aceea să fie soția lui. Tată-său se învoi și el la această otărâre. Se duseră deci, credincioșii lui, ocoliră toată împărăția, cercară toate femeile condurul, și la nici una nu se potrive. Auzind feciorul de împărat una ca aceasta se îmbolnăvi și mai rău. Apoi porunci ca să încerce și femeile din curtea împărătească. La nici una nu se

potrive. Nu mai rămase decât găinăreasa, pe care o uitaseră; dară împărăteasa, aducându-și aminte de dânsa, îi porunci să se încalțe și ea cu condurul. Când îl trase la călcâi, pare că fu de acolo. Era turnat pe piciorul ei. Ea începu a se văicăra și a tăgădui că nu era condurul ei. Feciorul de împărat cum auzi, porunci să i-o aducă, și cum o văzu strigă:

– Asta este, mamă.

Ea, deși tagăduia, dar înțepită de rugăciunile împăratului, ale împărătesei și ale fiului lor, în cele din urmă mărturisi că ea este stăpâna condurului. După ce îi povesti că este zână măiastră, că îl îndrăgostise de când îl văzuse la vânat, că el rânise o turturică, și că acea turturică era ea, și dacă nu s-a arătat lui așa cum este a fost că, de va lua de bărbat un om de pe pământ, toată puterea ei pier. Mai spuse că, spre a-l putea vedea mai adesea, intrase găinăreasă la dânsii și că tot ce ea făcuse era numai pentru dragostea lui. După aceea ieși la scară, bătu de trei ori în palme, și iată o cărucioară, fără să fie trasă de cai, veni; ea își luă zestrea numai de scumpeturi dintr-însa, apoi, curgându-i șiroaie de lacrimi din ochi se întoarse și zise feciorului de împărat:

– Iată, pentru dragostea ta, mă lepăd de puterea mea cea măiastră, numai și tu să mă iubești, precum te iubesc și eu. Dete drumul cărucioarei și rămase lângă fiul împăratului, carele în scurt timp se făcu sănătos. Apoi făcu o nuntă d-ale împărăteștile și după moartea tatălui său, rămaseră ei în scaunul împărăției, și domnesc și astăzi dacă nu vor fi murit.

Încălecai p-o șea etc. Sfarsit.

Povestea anotimpului uitat

A fost odata ca niciodata, a fost odata dragi copii, într-o vreme indepartata, cind pamintul era plin de animale care nu se mincau intre ele, de oameni care nu se dusmaneau...a fost odata... un imparat. El stapinea tot pamintul si era bun si blind, darnic si intelegator. Pe atunci, in timpul anului, nu erau patru anotimpuri, ci unul singur, in care le intilneai pe toate patru, dupa cum iti era dorinta. Si nu numai pe cele patru pe care le cunoastem acum, ci si multe altele, azi necunoscute noua, nici macar din auzite.

... Continuare in pag. 16. ...

... Continuare din pag.15. ...

Aceste multe stari ale vremii erau toate copiii imparatului, care se numea...Imparatul Timp. Traiau in buna intelegere, fara suparare sau cearta, fiecare cu domeniul lui. Soarele stralucea neobosit, raspindind peste intreaga natura o lumina calduta, care ii facea pe toti sa fie mereu bine dispusi. Gaseai alaturi, fara sa ti se para nimic neobisnuit in asta, copaci in floare si cimpii acoperite de zapada, ploii torentiale, livezi coapte si furtuni de praf.

Intr-o dupa-masa, Imparatul, care dormea – vedeti bine ca era un imparat cuminte, care dormea in fiecare dupa-masa, stiind ca trebuie sa creasca mare – deci, intr-o dupa-masa Imparatul avu un vis ciudat. Se facea ca cerul vesnic luminat al imparatiei sale s-a intunecat brusc. Era o noapte neagra, nici macar vreun licurici nu se zarea prin intunecimea grea ca de smoala. Nu se mai vedea nimic in jur, dar in aer se simtea frigul patrunzator, din ce in ce mai patrunzator. Plantele si animalele au inceput atunci sa inghete, incetul cu incetul. Speriat, Imparatul Timp si-a chemat copiii in ajutor. Primii au venit baietii cei mari care, cu rasuflarea lor proaspata, au dezghetat pamintul. Iar Soarele s-a itit printre nori si lumina a inceput sa patrunda printre crengile copacilor. Pe urma au venit fetele cele frumoase ale Imparatului, care au adus Soarele de-a binelea pe cer si au incalzit lumea.

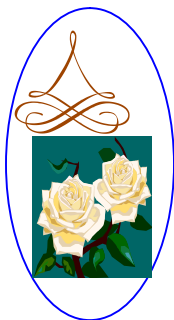
Apoi au venit din nou baietii – mai mici – care au facut pamintul sa rodeasca. La sfirsit, cu mare greu, au aparut fetele lenese si adormite, care au cufundat imparatia intr-un somn binefacator si au acoperit-o cu o haina alba de zapada. Trezit din somn, Imparatul isi privi imparatia si cazul pe ginduri. Imaginile pe care le visase nu-i mai ieseau din minte. Se uita cu atentie la copaci si animale si observa ca erau cu totii foarte obositi. Ca pareau foarte plictisiti. Traiau de prea multa vreme in acelasi anotimp. Leii napirlisera si nu

mai aveau colti, fiindca de multa vreme nu mai aveau ce sfisia. Pestii stateau pe fundul apelor si nu se mai distrau deloc strabatind marile si oceanele, vinturile de la miazazi si miazanoapte dormeau si doar sforaitul lor mai stirnea uneori nisipul desertului.

Pina si albastrul cerului parea lipsit de sens, decolorat si palid. Si atunci, Imparatul lua o hotarire: avea sa faca asa dupa cum visase. Chemindu-si copiii, ii imparti in patru grupuri. - Voi, le spuse el celor mai mari, veti fi Primavara. Tu vei fi Boarea, tu vei fi Inmugurirea, tu – Ploaia Calda. Voi – Vara. Tu vei fi Arsita, tu-Furtuna, iar tu – Mirosul Adormitor al Noptilor de Vara. Si tot asa, isi numi copiii pe rind: Rodnicia, Imbelsugarea, Crivatul, Zapada. La sfirsit, luindu-si ramas bun de la ei, dupa ce ii investi pe fiecare cu cite o haina aleasa, Imparatul Timp se cufunda in vise. Mai doarme inca si azi, iar copiii lui au luat in stapinire lumea. Ei sint Cele Patru Anotimpuri. De atunci Primavara ne intimpina cu bucurie, trezindu-ne din Iarna grea, Boarea alunga zapezile, Inmugurirea trezeste pomii, iar Ploaia Calda dezgheata apele si cheama animalele afara, in lumina si caldura. Apoi vine Vara: Arsita fuge despletita pe cimpii si zoreste plantele sa creasca, le mingie tulpinile verzi si le cinta despre sosirea fratelui ei, Rodnicia.

Furtuna face oamenii sa rida si sa plinga, iar Cerul Instelat alunga norii in noptile senine si aduce cu el mirosul proaspata al florilor. Roua marunta cuprinde Pamintul si improspateaza rasuflarea celor arsi de sete. Toamna e adusa de Printesa Imbelsugare si Printul Rodnicie, iar sora lor mai batrina, Burnita, ii ajunge din urma. Febrili, toti se pregatesc sa primeasca alaiul sfirsitului de An.

In sfirsit, vajnicii vestitori ai Iernii gonesc berzele spre alte tari si le aduc in saniile lor grele pe fetele adormite ale Imparatului Timp, care ingheata aerul cu privirea lor rece de pe alta lume. Plutesc deasupra oraselor, muntilor si cimpiilor si dezleaga baierile Cerului cu bratele lor albe, scuturindu-si pletele de fulgii usori de nea. Dar stapinul si tatal lor a ramas si astazi tot Imparatul Timp.

“JOCUL PERSONAJELOR “

Sarcina didactica consta in a le cere copiilor sa alcatuiasca scenarii cuprinzand personaje din povestiri, filme, sau lecturi diferite cunoscute de ei. Jocul urmareste dezvoltarea capacitatilor de sinteza, a capacitatilor de asamblare si combinare cu conditia de baza ca activitatea initiala sa fie bine cunoscuta. De exemplu, putem solicita copiii pe tema: “ Scufita Rosie ii salveaza pe cei trei iezii de lup “ cu conditia ca aceste povestiri sa fie bine cunoscute, iar linia combinatorica sa respecte caracteristicile personajelor, faptele acestora, deci, reperele actionale si psihologice ale personajelor fiind pastrate.

Tentatia copiilor va fi aceea de a complica lucrurile, situatiile, dar ei trebuie ajutati sa ramana la scenarii clare. Aceste jocuri se vor desfasura mai ales in plan oral si mai putin in plan actional cu exceptia teatrului de pupi. Eficienta ar fi mai mare daca se apeleaza la mini teatre de pupi, sau teatrul cu masti care poate schimba atributurile personajelor dupa preferinta actorilor.

*Prof. ed. Mihaela Bortes,
C.S.E.I Alba Iulia*

POETUL ȘI POEZIA CA STRIGĂT ÎN ÎNTUNERIC - LUCIAN BLAGA VS. GEORG TRAKL

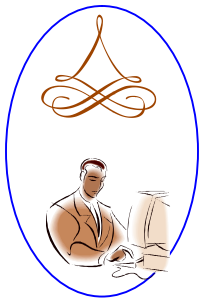
Poezia reprezintă calea de cunoaștere a Absolutului, calea de cunoaștere a Divinității, a Lui Dumnezeu. Dumnezeu este Lumină. Lumina lui Hristos luminează tuturor. Lumina este un simbol universal pentru toate popoarele și tradițiile religioase și pentru toate curentele de gândire: simbol al ființei, al cunoașterii, al trăirii. De fapt, face referință la soare, care este sursa

vizibilă a luminii pentru omenire. Chipul lui Hristos strălucește precum soarele pe muntele Tabor, iar cine îl urmează, „nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții” (In 8,12).

„Dumnezeu este Lumină și în El nu este întuneric” (In 1,5). Când lumina Tatălui a venit să strălucească în lume, întunericul nu a recunoscut-o și nu a primit-o. Când Fiul răstignit pe cruce, înalță spre Dumnezeu strigătul aclamator și își dă ultima suflare, pare că întunericul cuprinde pământul, iar soarele se întuneacă. Dar, de fapt, apusul luminii în adâncurile întunericului înseamnă răsăritul soarelui, iar zorile învierii revelează omului misterul iubirii treimice. Lumina nu se opune, ea pătrunde în întunericul care locuiește în inima omului și în zbuciumul istoriei, se coboară înăuntru, întru totul, pentru a învinge întunericul și a-l alunga dinăuntru.

Europa este Occident, pământul apusului. S-ar putea spune că în ea răsăritul și apusul sunt destinate să se întâlnească încă de pe când Sfântul Apostol Pavel, ascultând ruga bărbatului macedonian, ce i-a apărut în vis, a pornit să vestească Evanghelia în Europa și, de aici, în întreaga lume. Europa a cunoscut, astfel, zorile unei noi civilizații care, respirând cu ambii săi plămâni, a dat umanității nenumărate și minunate roade. Dar, a cunoscut mai apoi și întunericul înșelării: diviziunea dintre creștini, războaiele dintre frați, exploatarea altor popoare, experiența Shoah-ului, ateismul, pierderea și rătăcirea omului. Dar și acest întuneric a fost învins de Hristos, „lumina adevărată care îl luminează pe orice om” (In 1,9), și a parcurs întunericul crucii. Iar această înșelare este destinată prin el, la un nou răsărit, dacă ucenicii săi vor ști „să iasă din tabără, pentru a merge spre el”, transformându-se prin el în „totul pentru toți”. Un nou curcubeu de pace, de dreptate și de fraternitate care leagă cerul de pământ, „semn al legământului” pe care Dumnezeu îl pune între El și oameni, și între oameni și orice ființă vie pentru toate generațiile ce vor urma. Legământul este creația care prin acel „fiat” al Mariei, primește „fiat-ul” Creatorului. „Maria – scrie Anton de Padova de sărbătoarea Bunei Vestiri – a fost „curcubeul strălucitor” în zămislirea Fiului lui Dumnezeu. (...)

... Continuare in pag.18.

... Continuare din pag.17.

În această zi Fiul lui Dumnezeu, soarele dreptății, a intrat în nor, adică în sânul Fecioarei glorioase, iar ea a devenit aproape un curcubeu, semn al alianței, al păcii și al reconcilierii.”În curcubeu, în care lumina iubirii se răsfrânge în șapte culori și nenumărate nuanțe, fiecare culoare proclamă un mod de exprimare și de concretizare a iubirii, care este lumină, în diferitele forme ale experienței personale și sociale, spirituale și culturale, în relația dintre bărbat și femeie, în relațiile dintre popoare, dintre civilizații, omenire și creație. Oare nu acest lucru îl dorește Europa și lumea întreagă de la Hristos, „lumina adevărată care luminează pe tot omul, care vine în lume”? Astfel apare un nou mod de a percepe, de a gusta, de a povesti, de a trăi și de a gândi: Dumnezeu și omul, Dumnezeu și creația, care se unesc în Hristos cel răstignit și înviat, care este transformat și care transformă orice trup în Duhul Sfânt. Apare un mod de gândire și un mod de a crea artistic și tehnic, un mod de a acționa etic și social, care își află împlinirea într-o relație vie cu ceilalți, cu lucrurile, cu Dumnezeu, cu sine. Poezia lui Lucian Blaga reprezintă, dacă exceptăm contribuția românească la inițierea mișcării dadaiste, primul

moment de sincronizare evidentă și radicală cu literatura europeană. Opera lui Lucian Blaga prezintă o situație aparte în cadrul expresionismului românesc. Se vorbește, în critica literară română, despre faptul că Blaga practică în opera sa un expresionism îmblânzit, plasticizat, estetizat, cauzele acestuia fiind puse pe seama autohtonizării poeziilor. Și Șt. Aug. Doinaș vorbește despre o îndepărtare a poetului de modelele culturale germane: Fără ca celelalte elemente – Goethe și Expresionismul – să-și înceteze acțiunea, are loc un proces de auto-delimitare față de ele, iar această maturizare a gânditorului, independența lui crescândă față de izvoarele culturale care l-au hrănit, se răsfrâng în universul poeziei. A vorbi despre expresionismul german implică și a aminti, cel puțin, pe Trakl, poet austriac hipersensibil, maladiv. Acesta este considerat un reprezentat al expresionismului „neîmblânzit” – poezia lui este puternică, abruptă, încărcată de imagini sumbre și motive ale morții, a cărei univers poetic rămâne populat de imagini dure, morbide. Una dintre imaginile centrale ale acestei poezii este singurătatea, însă nu una rodnică sau revelatoare de mistere, ci o singurătate apăsătoare, născută, cel mai adesea, din catastrofele războiului, singurătate pe care oamenii ar vrea să o depășească fără să poată. Raportându-ne la motivele dure ale poeziei lui Trakl, trebui să menționăm și Allerseelen, în care șochează imaginea unei mame ce putrezește alături de copilul ei. Atitudinea omului față de moarte, prin așezarea unor flori viu colorate pe morminte.

Prof. inv. primar
TĂRĂU DIANA MARJA

EVENIMENTE CULTURALE
LUNA FEBRUARIE

Melchisedec Ștefănescu
(1823 – 1892)

Melchisedec Ștefănescu (*Mihail*, n. 15 februarie 1823, Gârcina, județul Neamț — d. 16 mai 1892, Roman, Neamț) a fost un episcop și istoric român, membru titular (1870) al Academiei Române.

Biografie

A studiat la Seminarul de la Socola (1834 - 1841 și 1842/43), apoi la Academia duhovnicească din Kiev (1848 - 1851), unde a obținut titlul de "magistru în teologie și litere". Învățător în Șerbești - Neamț (1841-1842), profesor suplinitor la Seminarul de la Socola (1843-1848) din nou profesor la același Seminar (1851 - 1856). Profesor și director la Seminarul din Huși (1856- 1861); călugărit cu numele Melchisedec (1843), hirotonit ierodiacon (1844) la Socola, apoi ieronionah în Lavra Pecerska din Kiev (1851), protosinghel (1852) și arhimandrit (1853). Locțiitor de episcop la Huși (1861 - 1864), fiind hirotonit arhiereu cu titlul "Tripoleos" în 1862, locțiitor (1864), apoi episcop eparhiot - numit prin decret semnat de Al.I. Cuza - al noii eparhii a Dunării de Jos, cu reședința în Ismail (1865 - 1879); la 22 febr. 1879 ales episcop al Romanului, unde a păstorit până la moarte. Însuflețit patriot, a luptat pentru unirea Principatelor, fiind ales membru în Divanul Ad-Hoc (1857), a sprijinit reformele lui

Al.I. Cuza și Războiul de Independență, a fost ministru al Cultelor (1860), membru de drept în Senatul României și i se încredințează o misiune politică în Rusia (1868). Precursor al ecumenismului, a fost delegat de Sf. Sinod la Conferința vechilor catolici de la Bonn (1875). Ca membru al Sf. Sinod, a prezentat o serie de memorii pentru prosperarea vieții bisericești, ameliorarea stării materiale a clerului, dar mai ales în legătură cu recunoașterea autocefaliei. A trimis tineri la studii în Rusia (Gavriil Musicescu, Silvestru Bălănești, Constantin Nazarie ș.a.). Prin testament, creează o fundație din care să se acorde burse de studii la Academia duhovnicească din Kiev; biblioteca și colecția sa numismatică le-a dăruit Academiei Române. Episcopul Melchisedec Ștefănescu a avut serie de realizări gospodărești la cele trei eparhii pe care le-a cărmuit.

Manuale

- Manual de Liturgică, Iași, 1853, X + 132 p. (ed. a II-a București, 1862, XII + 185 p., prelucrare după Ivan Severtsev);
- Manual de tipic, Iași, 1854, 100 p.;
- Teologia dogmatică a Bisericii Ortodoxe catolice de Răsărit, Iași, 1855, VIII + 419 p.;
- Scurtă introducere în cursul științelor teologice, Iași, 1846, VI + 168 p.;
- Catehismul ortodox, Iași, 1857, VIII + 206 p. (trad. după Filaret al Moscovei);
- Introducere în sfințitele cărți ale Vechiului și Noului Testament, 2 vol., Iași, 1860, 230 + 223 p.;
- Teologia Pastorală, parte tradusă, parte prelucrată, București, 1862, 280 p.;
- Alte manuale au rămas în manuscris.

Lucrări

- Cronica Hușilor și a Episcopiei cu asemenea numire, București 1869, IX + 463 + 175 p. + 3 foi;
- Cronica Romanului și a Episcopiei de Roman, 2 vol., București, 1874-1875, IV + 352 p. (I) + VI + 239 p. (II); etc.
- Inscriptia de la Mânăstirea Războieni, București, 1882, 48 p.;

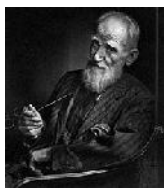
JURNAL DE IDEI

Un om este suma actelor sale :a ceea ce a facut si a ceea ce ar fi putut face (Andre Malraux)

*Unii oameni sunt ca si sticlele : nu au valoare decat prin ceea ce se pune in ei.
(Alexandre Dumas - fiul)*

*Omul rezonabil se adapteaza mediului; cel care nu se multumeste cu ce i se da, insista in a adapta lumea propriei persoane. De aceea progresul depinde de oamenii care nu se multumesc cu ce au.
(George Bernard Shaw)*

Joc de imprietenire

I

Locul: in incaperi mai mari, este posibil si in aer liber.

Durata: cca. 45 min.

Potrivit pentru :

Copii de 10 ani, adolescenti si adulti. Inlesneste imprietenirea copiilor prin joc. Ii ajuta pe copii sa memoreze copiilor din grupa. Pentru grupe intre 12 si 25 de participanti.

Vamuire:

Pentru inceput isi face fiecare participare cate un " pasaport " in care se include: numele, varsta, hobby si alte interese, trasaturi de caracter, simpatii si antipatii (si ce ar mai fi de adaugat la fiecare 2 sau 3 participanti sunt fotografiile care le fac pe loc fiecare participant in parte cate o fotografie. Fotografia vine lipita " pasaport ". Cu ajutorul " pasaportului ", participantii trebuie sa incerce sa ajunga in " tara jocurilor ". La " granita " stau " vamesii " si " cainii " de paza care dau fiecarui participant cate o sarcina de rezolvat. Iar daca participantul a trecut cu bine " sarcina " data, ii este permis sa treaca.

II

Locul: in incaperi mai spatios.

Durata: cca. 15 min.

Potrivit pentru :

Copii de 10 ani, adolescenti si adulti. Mai este potrivit pentru a cunoaste intr-un mod hazliu numele participantilor. Atmosfera devine destul de lejera. Pentru grupe intre 10-30 de participanti.

Dansul baloanelor:

Descrierea jocului: Fiecare participant primește cate un balon, il umfla si isi scrie numele pe el. Toti participantii sunt invitati sa vina pe ringul de dans cu balonul. In timpul dansului, baloanele se arunca in sus. Participantii trebuie sa mentina baloanele pe cat posibil in aer. Cand se intrerupe muzica, fiecare participant trebuie sa aiba grija sa prinda cate un balon si sa-l gaseasca pe detinator al carui sta scris pe balon. Se face schimb de baloane si se cauta mai departe pana isi tine fiecare balonul cu numele lui in mana. Jocul se termina cand majoritatea este obosita si plictisita.

*Înv.educ. Ioana Coza, cls.aIV-a A,
C.S.E.I Alba Iulia*

ABECEDAR NATURIST

Alergiile de primăvară, tratamente naturiste

Care sunt cauzele unei alergii ?

Responsabili de producerea alergiilor sunt polenul florilor și praful. Se disting 3 tipuri de

alergii sezoniere:

- alergia de primăvară cauzată de polenul pomilor și arbustilor – debutează la jumătatea lunii martie și se sfârșește în iunie;
- alergia de vară cauzată de polenul graminatelor (gazon, fân, secară, porumb);
- alergia de la sfârșitul verii cauzată de polenul erbaceelor.

Cum se manifestă alergiile ?

Așa cum am enumerat și în introducerea acestui articol, semnele alergiei pot fi ochii iritați și înlăcrimați, strănuturi, congestia și curgerile nazale și gâtul inflammat. Congestia mucoaselor respiratorii superioare favorizează infecțiile locale, ceea ce poate produce sinuzite purulente, rinite sau bronșite. Pentru pacienții predispuși, această alergie sezonieră se termină deseori prin crize acute de astm. În general, afecțiunea debutează în copilărie sau la începutul vârstei adulte și poate dispărea o dată cu îmbătrânirea. Studiile au arătat că există și o predispoziție genetică ereditară, astfel că o persoană care are unul dintre părinți cu o boală alergică prezintă riscuri mari de a dezvolta ea însăși o asemenea maladie. **Să explicăm în câteva cuvinte care este mecanismul de producere al unei alergii.** La o persoană sănătoasă sistemul imunitar are sarcina de a apăra organismul contra corpurilor străine precum bacteriile, virușii sau toxinele. La persoanele predispușe la alergii acest sistem de

protecție este însă prea eficient și percepe drept periculoase substanțele comune precum polenul florilor sau mușgaiul. La contactul cu un alergen, organismul unei persoane alergice produce o mare cantitate de anticorpi (proteine care apără organismul împotriva bolii) care se fixează pe anumite celule din țesut și din sânge și eliberează puternici agenți chimici care, circulând prin organism, declanșează simptomele alergiei.

Cum putem trata alergiile ?

În primul rând, pentru a reduce pe cât posibil apariția alergiilor trebuie să identificăm factorul responsabil de producerea alergiei (se realizează cu ajutorul testelor cutanate sau timbrelor patch-test) și să evităm contactul cu acesta. Evitați fumatul și orice alte lucruri agresive față de căile respiratorii: praful, acarienii sau părul de animale. Dacă este vorba despre acarieni trebuie să aveți grijă să curățați mochetele și perdelele, să utilizați lenjerii specifice, să evitați plușurile și să aerisiți locuința. În privința pisicilor, câinilor sau hamsterilor cel mai bun lucru este separarea de acestea. Cel mai dificil este de evitat polenul. Vă recomandăm să nu mai mergeți la țară și să preferați țărmul mării. Următorul pas este începerea tratamentului. Medicul vă poate recomanda o serie de medicamente numite antihistaminice care blochează receptorii histaminei, o substanță produsă de corp în caz de alergie sau vă poate face un tratament de desensibilizare la alergenul la care sunteți sensibili. Dacă sunteți un pacient cu alergie sezonieră, medicul poate eventual să vă administreze o injecție cu cortizon, însă acest tratament are o serie de dezavantaje: poate scădea imunitatea, poate duce la retenție de apă, decalcifiere sau creștere în greutate.

Consultați medicul dacă prezentați semne ale unei alergii. Consultul medical cuprinde examinarea detaliată a nasului și gâtului, depistarea semnelor alergiei care pot apărea pe corp (roșeață, eczeme, mâncărimi etc.), depistarea și eliminarea posibilelor cauze ale ei. În continuare ne vom concentra la descrierea unor **tratamente naturiste** care pot ajuta la vindecarea alergiilor și a manifestărilor acesteia.

- Strănutul este una din cele mai întâlnite manifestări dacă suferiți de o alergie. Acesta poate fi tratat cu ajutorul medicinei

... Dr. Marina Curut. ... C.S.E.I Alba Iulia

Din memoriile unui Trubadur

Aceste partide, ori aceste noroade, se mișcă, se ațâță, se-nșeală, seucid și-și duc viața într-o luptă egoistă și înțesată. Și când șarpele, aprins de focul soarelui, se repede fășând și culcând la pământ paiele de fân, vietățile se împrăstie ca puii de potârniche, și multe din ele își dau sufletul de spaimă. Trece cel mare, cel brutal, cel prost, dar cel mai tare... Cum n-o să înspăimânte pe-atâția lași, slăbănogi și fără de caracter? Câtă asemănare între oameni și micile dobitoace! Și cât de ipocrit nu-și ascunde natura, sub velințe de flori, nemerniciile și crimele ei! Aceste gânduri mă obosesc. Culorile vii și fermecătoare, mirosurile fără de seamăn de plăcute sunt niște nerușinate momeli cu care natura atrage și azvârle în luptă turmele de vietăți pătimase și proaste. Să caut liniștea sub pluta bătrână. La umbra acestei namile, asurzit de orăcăitul broaștelor din mlaștină, să-mi aud numai gândul, să uit această poftă nestăpânită de bine și de armonie universală. Nebunii pe care cel sătul le găsește fără a le căuta, iar cel flămând le caută fără a le găsi. Așa e. E atât de bine și de aromitor pe iarbă verde, la umbră deasă. Vântul care fășăie, basm vechi și lung, prin frunzișul tremurător al plutei, te pune pe gânduri și te dezmiardă, parcă ar fi o bătrână care te leagănă și-ți cântă, și-ți șterge broboanele de pe frunte, și te apără de zăduf și de singurătate. Lungit cu fața la cer, cuprins de liniștea senină de sus, gândurile încep să-mi tresară în creier și se înmulțesc, se înșiruie ca un cârd înalt de cocori și se duc, pe alte tărâmurii, peste nouă mări și nouă țări. De unde-or fi venind toate câte au venit? Și unde or fi curgând ca să se întoarcă iarăși cu alte chipuri, dar cu aceeași materie? Puterea nevăzută, care seamănă dragoste și ură printre firimiturile ce se

unesc și se prigonesc pentru a face și a desface viața, o fi știind ea de ea, cine e și cât poate? Ideile sunt copilărești, zadarnice și urâte. De câte ori nu rîd de mine cei doi frați, bunii mei prieteni, și mai ales sora lor, când mă prind cu asemenea gânduri! Și-apoi de ce atîta mînie? Câte jucării frumoase nu face natura; câte lupte nobile nu ațâță; ba uneori pregătește izbîndă și triumf chiar și binelui. Pentru ce i-aș cere mai mult? Urât și murdar e pămîntul cînd plouă; și natura e atît de meșteră, încît cerne, frămîntă, dospește și plămădește și toarnă ce era urât și murdar într-un calăp frumos și curat. Din noroi — floare. Cînd, vîzînd o adevărată femeie, frumoasă, blîndă, caldă în mîngăieri și care să nu creadă că un obraz frumos și un creier tîmpit fac mai mult decît o minte înaltă ș-o față urâtă... cine a vîzut o astfel de minune și n-a iertat tot oarbeii naturii? Ah! dacă eu aș fi întîlnit în calea mea pustie pe aceea care să nu rîdă cînd eu oftez, care să nu se strîmbe cînd eu visez, care să mă întrebă ce am cînd lacrimile mi se rostogolesc pe obraji... cine știe, poate că și eu aș fi izbutit să am o viață mai omenească, să fiu un om mai cu dorință și înțeles de viață. Dacă ea, al cărei păr ar cădea în inele de fum pe umerii săi plăpânzi și albi, ai cărei ochi ar fi ca cicoarea de albaștri și de mirați, a cărei mîna mică și moale mi-ar mîngăia mîna mea aspră, al cărei glas mi-ar răsuna în fundul creierului ca o muzică cîntată numai mie, dacă ea, a cărei ființă n-o cunosc și al cărei nume nu-l știu, ar fi aci, lîngă mine, aș uita poate toată durerea, aș înfrînge toată revolta și ascuțimea nervilor mei și aș adormi fără alt vis decît chipul ei, fără alt dor decît, curînd, curînd, să mă deștept ca iarăși s-o vîd, și iarăși s-o mîngăi, și iarăși s-o îmbrățișez... Ar sta aci pe iarbă... m-ar privi și, fără să mă uit la dînsa, aș simți pe mine două mărgele albastre și calde care mi-ar furnica tot trupul... Și cînd aș pleca capul pe genunchiul ei cu miros de mușetel, ce bine i-aș vorbi și ce ciudat și dulce mi-ar răspunde...

Vîntul șuieră, și ea parcă-mi vorbește.
— Iubita mea, tu ești lîngă mine.
— Te legăn, ca s-adormi.
— Iubita mea, a ta e mîna pe care o sărut și nu mă satur?
— Te mîngăi, ca să nu visezi de rău.

... Continuare în pag.23.

... Continuare din pag. 22. ...

— Iubita mea, fânul și-a plecat florile cu mirosurile lor pe fața mea, ori vântul ți-a adiat inelele ușurele ale părului tău?

— Mă plecai spre tine; credeam că dormi; voiam să te sărut.

— Iubita mea, tu, când vorbești, îmi cânti; când mă atingi, tresar, și când tresar, simt o căldură fericită care se revarsă în mine; tu, când mă privești, îmi luminezi mintea și-mi aprinzi inima; tu, când mă cerți, mă mângâi; tu, când mă săruți, mă faci să cred în vise. Iubita mea, vorbește-mi, dă-mi mâna, privește-mă, ceartă-mă și sărută-mă totdeauna.

— Adormi, adormi, căci până ce voi avea sânge cald în buzele mele și lumini vii în ochii mei, ochii și buzele sunt ale tale.

Așa de puternică fu această închipuire și eu așa de lacom și de prost! Pentru ce dorii să-i strâng mâna moale și să-i sorb buzele ei atât de bune? De ce mi se stinse închipuirea de o clipă?

Și m-am trezit cu iarbă-n mâini și cu pământ pe buze. O clipă de fericire mincinoasă, stinsă într-o clipă, e o nefericire cu mult mai mare și mai adâncă ca toate durerile văicărite în gura mare pe la răspântii. Vai! cât pierde omul într-o iluzie! Pentru ce atâtea intrigi, atâtea scrisori pierdute, atâtea taine dezvelite, atâtea gimnastică de fălci, când adevărata tragedie sufletul cel mare o poartă în el, deștept și dormind, și pe care cu cât o poartă mai liniștit în pustiul lumii, cu atât se ucide mai încet, mai dureros și mai sigur.

M-am deșteptat. Aud iarăși marele concert al naturii. Câmpul ei, cu pânze urzite în verde și plouate cu flori albe, galbene, roșii și albastre, iarăși mi se desfășură în valuri mișcătoare. Dar mi-e silă de această natură, care nu se primenește decât prin lupte și prin crime. Dacă aş adormi, m-aş întrema.

Ziua, închizând ochii, te afunzi într-o noapte roșie, care joacă împrejurul tău și își scânteiază buchetele de artificii violete și albastre. Câteodată te înspăimânți văzându-ți ochii afară din tine, ca două cercuri vinete în două inele galbene. Dacă învârtești ochii pe sub pleoape, către rădăcina nasului, simți un fel de apăsare sub frunte, o greutate între sprâncene și un curent amețitor în tot capul. Obrajii ți se liniștesc a somn. Măinile amorteșc; trupul cade în piroteală. Gândurile se împuținează; se reduc la câteva noțiuni; dau să se limpezească iarăși, și mai rău se tulbură. Negura care a îmbrobodit vederea se varsă în creier. Cel din urmă gând e ca flacăra unei feștile fără untdelemn: zvănește, se ridică, se înecă și se stinge... Unde-o fi? Mi se pare că dorm la umbra plutei. Mi-e frică să mă deștept. Mi-e frică să crăp ochii. Mi se pare că cineva mă ține de mână. Inima mi se bate. Cine e lângă mine? Mâna aceasta care m-atinge e caldă, moale și parfumată. Nu pot să mai rabd această nouă glumă, pe care n-o văd, dar o simt cu mult mai bine decât pe cea dintâi.

— Cine ești? Mă deșteptai; sărisem în genunchi; și obrajii mi-ardeau de rușine. Sora amicilor mei era lângă mine. Mi-era ciudă ca să mă vadă speriat, așa, în neștire, mie, căruia de nimic nu-mi este frică cu adevărat.

— Îmi pare rău că n-am putut să te deștept mai binisor. Te-ai speriat? Mi-era milă de tine. Desigur că visai ceva trist, căci plângeai în somn și buzele îți tremurau.

— Nu visam nimic.

— Nu se poate. De ce plângeai?

— Mă mir și eu.

— Nu se poate... Era o fată bună, dintr-o familie mare. Era brună, cu părul lustruit și creț ca o piele de astrahan, cu ochii mici și pătrunzători, parcă înfîgea în tine două vergele aprinse când te privea. Ne certam necontenit, și totuși, necontenit rămâneam buni și adevărați prieteni.

— Nu se poate, repetă ea, te-ai gândit la ceva înainte de-a adormi.

— La nimic, îngânai eu, aruncându-mi privirea obosită pe deasupra clădăriei de flori.

— Nu se poate. Te-am căutat cu toții în toate părțile. Te-ai făcut nevăzut din revărsatul zorilor. Nici apă, nici mâncare până acum, la patru ceasuri.

... Continuare în numărul viitor

MATEMATICĂ DISTRACTIVĂ

1. Mihai întâlnește pe Ionuț jucându-se cu sora lui Elena și-l întreabă, câți frați sunt.

Ionuț răspunde:

- Eu am atâția frați cât și surori.

Elena zice:

- Eu am de două ori mai mulți frați decât surori.

Câți frați erau în total?

2. - În ce clasă, sunteți voi, măi băieți?

- Toți suntem în clasa I, în afară de 12; toți suntem în clasa a II-a, în afară de 12; toți suntem în clasa a III- în afară de 12; toți suntem în clasa a IV-a în afară de 12.

Câți elevi sunt în total?

3. Mădălina întreabă:

- Câți pomi ai în grădină?

- Dacă aş avea cu trei mai puțin, atunci jumătate din acest număr ar fi cu doi mai mare decât sfertul lui.

Câți pomi erau?

4. Îndoitul unui număr mărit cu 3 a fost înmulțit cu 4. Produsul obținut micșorat cu 5 a fost împărțit la 9 și s-a obținut 15.

Care a fost numărul inițial?

*Prof.pt.inv.primar BUSTAN DELIA ELENA
C.S.E.I Alba Iulia*

ZIUA URSULUI IN TRANSILVANIA PE 2 FEBRUARIE:

Dupa Muma si Fata padurii, cele mai cunoscute reprezentari mitice in Calendarul popular sunt ursul si lupul. La atitudinea geografica a Romaniei ursii se imperecheaza la sfarsitul verii si inceputul toamnei, perioada cand aduc pagube

insemnate turmelor de oi, livezilor si prisacilor. Acest timp este marcat in Calendarul popular de ziua de 1 august. Prin tara Hategului ursului i se pune acum o pulpa de vitel si i se spunea cu voce tare: „- Na Ursule!”. Mos Marin, important zeu al Panteonului carpatic, mai este sarbatorit la Martinii de Iarna (1-3 februarie), cand fata, la Ziua Ursului (2 februarie) si in Sambata Ursului (o saptamana inainte de Mosii de Florii). Primele trei zile ale lunii februarie sunt dedicate Martinilor de Iarna, patroni ai ursilor. Cel mai puternic si mai periculos dintre ei, Martinul cel Mare, este sarbatorit in ziua de 2 februarie, la Stretenie sau Ziua Ursului.

Conform traditiei, ursul ar iesi in aceasta zi din barlog sa-si priveasca umbra pe zapada. Daca este frig, ceata si nu-si vede umbra, isi darama barlogul, trage un joc, merge la rau, bea o gura de apa si isi vede de treburi prin padure. Din contra, daca timpul este frumos, e soare si isi vede umbra pe zapada intra din nou in barlog pentru ca iarna va mai dura 40 de zile. in credintele, basmele si legende populare, ursul este o fiinta ciudata a padurii: fata puii iarna, in timp ce alte vietati asteapta anotimpul calduros; daca timpul e frumos, intra in adapost, daca este urat, isi reia activitatea prin padure; cand gaseste puncte peste rau o strica, cand n-o gaseste darama un copac si pune puncte etc. Oamenii asociaza acest comportament al ursului cu timpul capricios de la sfarsitul iernii si inceputul primaverii. Ursul, numit in zilele lui de sarbatoare Mos Martin, ar fi fost om, morar sau pastor in satul sau. Dupa ce s-a metamorfozat in urs, acesta ar fi pastrat sentimente si preocupari umane: iubeste o femeie pe care o fura si o duce la casa lui (barlogul) din padure, isi construiește adapost pentru iarna, prevesteste vremea friguroasa sau calduroasa a anului etc. Un singur lucru a uitat sa faca: aprinderea focului. in traditiile populare ursul este mai degraba folositor decat daunator: influenteaza in bine. Ursitoarele la nasterea copilului; pruncii unsi cu untura lui cresc voinici si sanatosi; copilul bolnav de sperietoare se vindeca daca se afuma cu par de urs; barbatul calcat de ursul dresat in cadrul obiceiului Calcatul Ursului, nu-l mai durea spatele peste vara. La inmormantarea oamenilor, in noptile de priveghi, si la moartea si renasterea anului (Anul Nou) apareau fantastice spirite ascunse sub mastile de urs. Adesea, dintii mosului erau purtati de oameni ca talismane.

... Continuare in pag.25. ...

... Continuare din pag.24.

ZIUA ZONELOR UMEDE

Pe data de 4 februarie se sarbatoreste ziua zonelor umede. Dunarea este o zona umeda, dar foarte draga mie. Este un fluviu european si-l consideram un paradis romanesc. Are 2858 km. lungime si se situeaza printre fluviile Terrei pe locul 15 ca si km. Pe cursul Dunarii sunt 45 de baraje care formeaza tot atatea lacuri de acumulare., cel mai mare fiind Portile de Fier [140 km.] - Portile de Fier I si Portile de Fier II.

Datorită faptului că traversează o multitudine de regiuni naturale, cursul inferior este împărțit în 5 sectoare (Ujvari, 1972):

Defileul carpatic (144 km)

Sectorul sud-pontic (566 km)

Sectorul pontic oriental cu bălți (195 km)

Sectorul predobrogean (80 km)

Sectorul deltaic (90 km)

Dunărea colectează majoritatea râurilor din România cu excepția celor din Dobrogea, transportând anual circa 60 de milioane de tone de aluviuni si 200 de miliarde m³ de apă. De asemenea, prezintă importanță deosebită pentru: navigatie, hidroelectricitate, piscicultură, furnizând apă pentru industrie, agricultură, populație.

În Lunca Dunării se află multe așezări printre care 18 orase, (Moldova Nouă, Orsova, Drobeta-Turnu Severin, Calafat, Corabia, Turnu Măgurele, Zimnicea, Giurgiu, Oltenita, Călărași, Fetesti, Cernavodă, Hârsova, Brăila, Galați, Isaccea, Tulcea si Sulina), fiind traversată de cinci sosele si două căi ferate.

În anii socialismului, s-au făcut desecări de-a lungul Dunării, ocazie cu care lacuri, precum Potelu, Greaca, Nedeia, au dispărut. Aceste lacuri retineau apa în timpul inundațiilor si erau

o sursă importantă de peste. În prezent, lipsa acestor lacuri duce la consecințe catastrofale în perioadele de inundații. Poarta de intrare în Delta Dunării este reprezentată de Parcul Natural Lunca Joasă a Prutului Inferior, arie naturală protejată cu triplu statut de protecție: parc natural, arie de protecție specială avifaunistică și sit de importanță comunitară. Importanța ecologică a Parcului Natural Lunca Joasă a Prutului Inferior este recunoscută la nivel internațional. Astfel, ca urmare a studiului regional finanțat de Biroul RAMSAR în perioada 1999 – 2001, Prutul Inferior a fost propus pentru a fi inclus în programul Coridorul Verde al Dunării de Jos. Zonă naturală de o mare valoare științifică, Parcul Natural Lunca Joasă a Prutului Inferior prezintă habitate și caracteristici de zonă umedă. Aici se regăsesc 4925 ha zone umede, 2627 ha păduri și pajiști umede precum și alte habitate naturale. Parcul Natural Lunca Joasă a Prutului Inferior include patru rezervații naturale: Balta Vlășcuța, Balta Pochina, Ostrovul Prut și Balta Mața Rădeanu.

Prof. ed. ALBU LILIANA,
Grădinița nr. 9, HUSI

MAXIME SI CUȚETARI DESPRE ADEVAR

Sa ne mintim pe noi insine ne este mai adanc inradacinat decat sa-i mintim pe ceilalti! (Dostoievski)

Daca vrei odihna, crede. Daca vrei adevarul, cauta si sufera. (Frederich Nietzsche)

Cine invata nu inseamna ca si ajunge la adevar. Cine ajunge la adevar, nu-i inca in stare sa-l intareasca. Cine-l intareste nu inseamna ca si stie sa-l intareasca. (Confucius)

A detine adevarul este calea celesta. A cauta adevarul este calea omului. (Confucius)

“Adevarul nu se confrunta intotdeauna cu dreptatea!” “Unde ai citit asta ?” “In toate cartile bune.” (William Faulkner)

Adversarul care iti este o obsesie a devenit o parte din tine. (Lucian Blaga)

Sinceritatea absoluta e ceva tot atat de neconfortabil ca si minciuna perpetua. (Tudor Octavian)

Adevarul este rareori invaluit in romantism. (Agatha Christie)

GLUME

— In blocul nostru peretii sunt atat de subtiri, incat aud de fiecare data cînd vecinul isi schimba camasa.

— La mine e si mai groaznic. Aud pîna si cînd vecina isi schimba ideile. Noroc ca asta se întimpla numai o data pe saptamana.

Junele e in vizita la logodnica lui. Cum se apropie miezul noptii, iar parintii fetei vor sa se culce, tatal intra în salonul unde stau cei doi îndragostiti si spune:

— As vrea sa te previn tinere, ca la noi, la miezul noptii stingem lumina in toata casa.

— Foarte dragut din partea dumneavoastra, domnule; nu îndrazneam sa va rog.

— Doctore, vreau sa va multumesc pentru medicamentul prescris.

— Te-a ajutat, vad, nu-i asa?

— Da, m-a ajutat de minune...

— Cit ai luat din el, cate sticlute?

— Nici una. Unchiul meu a baut una si eu am mostenit o casa de toata frumusetea!

— Buna! Ce mai faci? Ce-i cu tine?
— Pai, ma însor, dar am probleme. N-am apartament.

— Nu-i nimic... N-ai decat sa locuiesti cu socrul!

— A! Nu se poate... El locuieste la soacra-sa!

Intr-o zi Groucho Marx este întrebat de o ziarista:

— Nu va deranjeaza ca sunteti bunic?

— Nu, raspunde el. Ceea ce însa ma deranjeaza este faptul ca sunt casatorit cu o bunica!

Un bancher invita la vila lui un expert în tablouri si-i arata colectia sa de mari maestri ai renasterii italiene.

— Nu incape nici o îndoiala, spune expertul dupa ce a examinat atent fiecare pînza. Toate sunt absolut autentice, de valori incontestabile. Un singur lucru ma intriga. Toate pînzele sunt iscalite Sarah!

— O, nu va nelinistiti, spune bancherul. Este un sfat pe care mi l-a dat avocatul meu, mi-a spus sa pun totul pe numele nevesti-mi.

CURIOZITATI GEOGRAFICE

Dunarea - Fluviul care strabate cele mai multe tari (10): Germania, Austria, Slovacia, Ungaria, Croatia, Serbia, Bulgaria, Romania,

Republica Moldova si Ucraina. Trece prin patru capitale: Viena, Bratislava, Budapesta, Belgrad.

Ein Bokek - este localitatea aflata la cea mai joasa altitudine, se afla situata pe tarmul Marii Moarte, la 360 m sub nivelul marii.

El Alto - aeroportul international situat la cea mai mare altitudine (4 150 m). Este construit intr-o suburbie a capitalei Boliviei.

Etna - vulcanul activ cu cea mai lunga perioada de activitate (6000 ani), se afla situat in Sicilia.

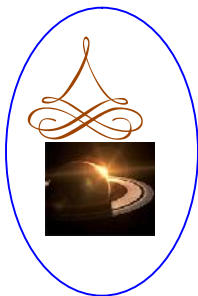
Fundy Bay - locul unde se inregistreaza cea mai inalta maree (16,30 m) . Portiunea unde s-a inregistrat acest nivel se numeste Burncoat Head si se afla in partea de E a Golfului Fundy.

Gange-Brahmaputra - cea mai mare delta de pe glob, situata in partea de S a continentului asiatic,

formata de cele doua fluvii ale caror nume le poarte, la varsarea in Golful Bengal. **Geysir** - cel mai cunoscut

gheizer, situat in partea central-sudica a Islandei. In perioada izbucnirilor arunca jetul de apa si vapori pana la 48-54 m inaltime.

Legende

- Se spune ca pe muntele Ceahlau ar fi trait cindva un neam de uriasi, popor de oameni grozav de inalti si de tari. Si-au adus cu dinsii niste vite, un soi de bouri, cu coarne scurte, si-i pasunau toata vara pe plaiurile muntelui, pina da omatul. Atunci coborau oamenii cu vitele lor, catre apus si miaza-zi, spre Valea Jitanului, care de atunci si pina acum asa îi spune. Dar într-o iarna, a dat în ei o molima de s-au prapadit batrini si tineri si bouri. Ar mai fi scapat doi, o fata si un baiat. Acestia, luind putinii bouri ce erau feriti de crunta boala, s-au urcat sus în plaiul muntelui. Si numai ce le-a trecut prin gind celor doi tineri: sa ridice acolo sus fiecare cite un turn, doar i-o vedea si oamenii dinspre soare rasare. Si asa au tot carat lespezi si stinci; baiatul a ridicat un turn mai mare si mai lat, iar fata unul mai mic, dupa puterile ei. Oamenii din vai priveau mirati cum se ridica zi de zi aceste piscuri prea marete. Numai ca în ziua în care își schimba codrul fata verde, ziua de Probajini, numai ce trasni în peretii muntelui, nori de zloata si de gheata s-au prabusit curmind orice viata pe tot cuprinsul muntelui. Si peste ceasuri, cind mindrul soare si vinturile limpezira haul, cu-n stinjen se saltase Ceahlaul... Dupa ce s-au scurs puhoaietele, oamenii din vale nemaivazind pe cei doi tineri uriasi si nici o miscare în munte, s-au urcat pe culme si i-au cautat. Într-un tirziu au dat de ei turtiti sub greutatea ghetii. Le-au zidit mormint de piatra, acolo unde-i aflara. În anul celalalt au venit iar oamenii, tot de Probajini, si au adus o toaca pe care au întepenit-o acolo sus, pe virful cel mai

înalt. Si de atunci, în fiecare an, de ziua aceea, poporul de prin vai si lunci, barbaþi, femei si copii, fac o slujba în sobor, cinstind mormintul acelor uriasi. Si iaca asa, de atunci, turnului mai mare îi zice Toaca, iar celuilalt îi spune Panaghia. De sub Toaca, printre turnuri în jos, acolo unde lumina-i fara spor, îi jgheabul ista fioros de-i spunem noi Jgheabul Uriesilor...

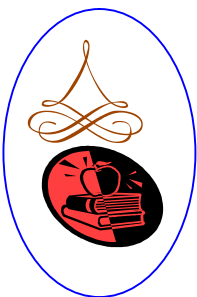
URIASII DIN SCAIENI

Scaieni este o asezare straveche situata in muntii Bu zaului, atestata ca obste mosnaneasca pe la 1600. Satenii spun ca, in vremuri de demult, pe

cand zmeii se bateau prin fundaturile padurilor, acolo fusese o „asezare tatarasca“, adica locuita de uriasi. Necropola celui sat pierdut in negura timpului este plina de schelete umane ce masoara în jur de 2,40 m. In Romania, exista nenumarate marturii despre o civilizatie a uriasilor. Practic, fiecare zona a tarii are povesti despre eroi de staturi formidabile, novaci, cum li se spune in unele locuri. Dar nu numai legendele noastre vorbesc despre acestia.

MOSNENII DIN SCAIENI

Mosnenii constituie o populatie foarte veche, organizata mai intai pe familii, apoi in obsti, care, in timp, a dat cele mai vechi familii de nobili autohtoni. De mosnenii stabiliti in partea superioara a raului Buzau pomenesc si cronicarii antici. Pliniu ii numea mossyni, Strabo le zicea mossynoeci si-i localiza langa tinutul colchilor (astazi Colti, in vecinatatea tinutului vechilor mosneni). Locuintele lor de lemn aveau o particularitate anume. Erau foarte inalte si aveau forma de turn, denumite astazi „cule“. Ele erau construite din trunchiuri intregi de copaci, taiati la o margine de padure. „Talpa“ turnului sau fundatia era formata din primii patru copaci doborati - carora din taiere li se dadea directia de cadere - sub care se asezau pietre mari. Si astazi satenii din Scaieni pastreaza acelasi mod de constructie a temeliei, fara sa se respecte canoanele stravechi, pentru care era nevoie de o forta deosebita, pe care numai uriasii o aveau. Familiile de mosneni au dat cei mai buni capitani lui Negru Voda.

Calul și măgarul, poveste populară

Se spune că un țăran avea în gospodăria sa un măgar și un cal. Țăranul era tare harnic, așa că în fiecare zi mergea ori la câmp, ori la pădure, ori la râu, pe unde avea treburi de făcut. Ba mai lucra și pe la vecini. Calul și măgarul îl însoțeau pretutindeni. Împreună cărau lemnele, piatra din râu sau arau câmpul. De la un timp, măgarul se simțea tare obosit. Așa că într-una din zile îi zise tovarășului său:

- Calule, tu ești mai voinic și mai în putere, te rog, ia-mi ceva din spinare, ca să-mi ușurez povara, că tare îmi este greu, simt că mă sfârșesc. Dar calul i-a întors spatele și nu a vrut să-l ajute. Bietul măgar, răsufla din ce în ce mai greu și slăbea văzând cu ochii. Și într-o zi căzu mort sub greutatea poverii lui.

Tare s-a necăjit țăranul, dar acum era prea târziu, nu a avut ce să mai facă. Așa că luă povara de pe spinarea măgarului și o puse pe spinarea calului. Acum calul ducea și povara lui și pe a măgarului. Ba mai mult, țăranul jupui pielea măgarului după obiceiul locului și o aruncă și pe aceasta pe spinarea calului.

Calul, apăsător de greutatea poverilor, își zicea: - Vai mie, așa îmi trebuie, căci nu vrusei să iau puțină povară de pe spinarea tovarășului meu. El a murit din pricina asta, iar eu trebuie să duc acum și povara lui toată, ba încă stăpânul îmi puse în spate și pielea lui! Invățătura: Se cuvine ca cei ce pot să ajute și să sprijinească pe cei neputincioși, Pentru ca și lor să le fie bine și spre folos.

Ajutându-i pe alții, te ajuți pe tine însuși.

Cuza - Vodă și santinela, povestire populară

Se știe că domnitorul Cuza obișnuia să umble noaptea schimbat prin oraș și intra în vorbă cu cine se nimerea, întrebând și iscodind să afle care sunt nevoile oamenilor, cum se poartă cu ei slujbașii și dacă poporul vorbește de bine sau de rău despre domnitor. Într-o seară, trecând pe lângă o santinelă ce era la un post oarecare, vede pe soldat că stă rezămat de gheretă, cu arma proptită de braț, iar într-o mână ținând un codru de mămăligă și într-alta o ridiche din care îmbuca cu poftă. Domnitorului îi veni să râda când îl vază și-l întrebă pe un ton glumeț:

- Ce mănânci acolo, măi camarade ? Soldatul, care nu-l cunostea, zise:

- Ia, ghici !

Atunci, domnitorul, prefăcându-se că nu știe ce mănâncă soldatul, începu să-l întrebe:

- Îi fi mâncând mămăliga cu slănină ?

- N-ai ghicit.

- Îi fi mâncând mămăliga cu praz ?

- N-ai ghicit.

- Îi fi mâncând mămăliga cu ceapa ?

- N-ai ghicit.

- Îi fi mâncând mămăliga cu ridiche, leat ?

- Vezi ca ghiciși ?

Domnitorul răsă de soldat, dar acesta nu-i dădu pas și-l întrebă:

- Dar tu cine ești de mă întreb ?

- Ia ghici, răspunse Cuza, în felul soldatului.

- Îi fi don'căprar cutare ?

- N-ai ghicit.

- Îi fi don'sergent cutare ?

- N-ai ghicit.

- Îi fi don'căpitan cutare ?

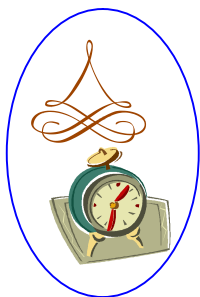
- N-ai ghicit.

Soldatul, atunci, scos din sărite, zise cam rastit, cam cu sfială:

- Că doar n-ai să fii măria-sa Vodă Cuza ?

- Ei, vezi că ghiciși !

- Aoleo, strigă soldatul fâstăcit, ține tu ridichea și mămăliga, să prezint arma !

... Continuare din pag.28. ...

A doua zi dimineata sosi la regiment un ordin al măriei-sale domnitorului, că soldatul care a fost de santinelă la cutare ceas în postul cutare să fie trimis numaidecât la palat, cu arma. Soldatul, când auzi despre ce e vorba, i se făcu inima cât un purice, de frică, văzând că omul din seara trecută era chiar Voda Cuza, dar știind că maria-sa e om bun la suflet, își luă curajul și se duse fără teamă. Ce se întâmplase ? Domnitorul, întorcându-se în seara trecuta la palat, povestise doamnei toată întâmplarea cu santinela și doamnei îi plăcu atât de mult, încât ceru să vadă și măria-sa pe soldatul cu pricina. De aceea, cand sosi omul nostru la palat, domnitorul îl puse să repete scena din ajun, spre marea veselie a doamnei, care răsese din toata inima. Măria-sa doamna întreba apoi pe soldat de unde e, cum îl cheamă, dacă e însurat și ce meserie învârtește și aflând că era plugar însurat și că n-avea stare mai de loc, îi dete o sumă de bani si stăruie pe lângă domnitor a-l libera din oștire, și-l trimise la vatra lui.

CURJOZITATI

Cuibul cu ventilator

Deșertul reprezintă un loc puțin prietenos, care nu oferă condiții prielnice de viață plantelor și animalelor. Cu toate acestea, multe viețuitoare trăiesc în condițiile aspre de seceta și căldură. Pentru a rezista, acestea s-au adaptat mediului ostil, dând dovadă uneori de o abilitate deosebită.

Pasarea Emu

Este originara din Australia. Cu ani în urmă, pe teritoriul cuprins între Australia și Tasmania se pare că au mai trăit încă doua specii de pasari emu, dar de dimensiuni mult mai mici decât emu australian actual. Emu este una dintre cele mai mari păsări nezburătoare, atingând o înălțime de 180-190 cm și o greutate de 55- 60 kg. O întrece doar strutul african (Struthio camelus). Aripile păsării emu sunt reduse mult, aparand ca niște rudimente vizibile numai pe schelet. Lipsa posibilității de a zbura este înlocuită de calitatea de alergător, atingand viteza de 50 km/ora. Penajul este alcatuit din pene duble, lungi si moi, care dau aspectul de blana. Ele sunt mai închise la culoare pe spate și pe cap și mai deschise pe părțile inferioare. Pe cap si gat culoarea este gri-albastruie. Atât masculul cât și femela sunt la fel de colorate.

SATIRA

Un sultan dintre aceia ce domnesc peste vro limba,
Ce cu-a turmelor pasune, a ei patrie s-o schimba,
La pamânt dormea tinându-si capatâi mâna cea dreapta;
Dara ochiu-nchis afara, înlăuntru se destiepta.
Vede cum din ceruri luna luneca si se coboara
Si s-apropie de dânsul preschimbata în fecioara.
Infloreă cararea ca de pasul blândeii primaveri;
Ochii ei sunt plini de umbra tainuitelor dureri;
Codrii se înflorează de atâta frumusetē,
Apele-ncretesc în tremur straveziile lor fete,
Pulbere de diamante cade fina ca o bura,
Scânteind plutea prin aer si pe toate din natura
Si prin mândra fermecare sun-o muzica de soapte,
Iar pe ceruri se înalta curcubeiele de noapte...
Ea, sezând cu el alături, mâna fina i-o întinde,
Parul ei cel negru-n valuri de matasa se desprinde:
Si durerea mea cea dulce cu durerea ta alin-o...
Scriș în cartea vietii este si de veacuri si de stele
Eu sa fiu a ta stapâna, tu stapân vietii mele.

*...Degeaba reciti poezia : "Vai, ce fericit sunt!!!".
Nu convingi pe nimeni. Dincolo de vorbe nu e
decat amintirea! Dar cat e de valoroasa! Eu nu
as putea trai fara amintiri. vii s-a intamplat
vreodata sa va doriti din tot sufletul ceva ce va
face doar rau? sa ramai langa cineva dintr-o
incapatanare prostesca care nu iti face decat tie
rau, care nu iti ofera nimic in schimb? sa renunti
la tot ce aveai inainte ... ? Stii cum e ...*

ISSN-L 1454-5101

ISSN 2069-2692

ISBN 978-606-576-658-7